

ରେଣ୍ଟା ସହର ଶାହି

ପାଶାଢ଼ି କେବଳ ନାରୀର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରେ
ନାହିଁ; ଆମ ଚଳଶି ଓ ପରମାରାଗେ ଏହାର ଏକ
ସତତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ
ରାଜ୍ୟରେ ରହିଛି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପାଶାଢ଼ି
ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଡିଶାର ରେଣ୍ଟା ସହରଭାବେ
ପରିଚିତ ବ୍ରାହ୍ମପୁର ପାଶାଢ଼ିର ସତତ
ବାରି ହୋଇପଡ଼େ..

ରେଣ୍ଟା ସହର
ଶାହି

ରେଶମ ସ୍ବର୍ଗ ଶାଢ଼ି

ପାଶାଢ଼ି କେବଳ ନାରୀର ସୌନ୍ଦର୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରେ ନାହିଁ; ଆମ ଚଳଣି ଓ ପରମାରାଗେ ଏହାର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ରହିଛି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ପାଶାଢ଼ି । ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ରେଶମ ସହରଭାବେ ପରିଚିତ ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଶାଢ଼ିର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବାରି ହୋଇପଡ଼େ...

ଡାରତୀୟ ନାରୀଙ୍କ ଏକ ପ୍ରିୟ ପରିଧାନ ହେଉଛି ଶାଢ଼ି । ତେବେ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟର ହସ୍ତତତ୍ତ୍ଵ ଶାଢ଼ି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହେଉଥିବାବେଳେ ପାଚର ରହିଛି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମର୍ଯ୍ୟାଦା । ବନାରସୀ ପାଟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି, କାଞ୍ଚି ପୁରମ ପାଟ, ପୌଠାନ ପାଟ ସମେତ ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରମୁଖ ହେଉଥିବା ସୋନମୁର ପାଟ, ସମ୍ବଲପୁର ପାଟ, ଗଞ୍ଜାମର ବମକେଇ ପାଟ, ଖୁଣ୍ଝାଆ ପାଟ ପ୍ରମୁଖ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ବେଶ୍ ଲୋକପ୍ରିୟ । ତେବେ ଏହିସବୁ ପାଶାଢ଼ି ମଧ୍ୟରୁ ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଶାଢ଼ିର କାରିଗରି,

ଡିଜାଇନ, କପଡ଼ା ରଙ୍ଗ ବିଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନିଜର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରଖିଥାଏଇଛି । ବର୍ଷାନାନ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଜାତୀୟ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରତିକାର ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଶାଢ଼ିର ଚାହିଦା ରହିଛି ।

୨୦୦ ବର୍ଷର ଜିତିହାସ - ବ୍ରହ୍ମପୁର ସହରର ଜଣେ

ବୁଣାକାର ତଥା ସହରର ଥିବା ବ୍ରହ୍ମପୁର ସିଙ୍ଗ ବୁଣାକାର ସମବାୟ ସମିତିର ଜଣେ ସଦସ୍ୟ କେ.ତାମ ରାତ୍ରି ରାତ୍ରିକୁ ମତରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଶାଢ଼ିର ଲିତ୍ରୋଷ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ବର୍ଷରୁ ଉଚ୍ଚାର ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ବର୍ଷରୁ ବ୍ରହ୍ମପୁର ସହର ମହୁରା ରାଜାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ଶାସିତ ହେଉଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ମହୁରା ରାଜା ପଡ଼େଶୀ ରାଜ୍ୟ ଆନ୍ଦ୍ର ଅଞ୍ଚଳର ରାଜମହେସ୍ବୀ ସହରରୁ ଗମ୍ଭୀର ଯାଇ ସୋଠାରେ ପ୍ରମୁଖ ହେଉଥିବା ପାଚବସ୍ତ୍ର ସମର୍କରେ ଜଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ସେହି ପାଚବସ୍ତ୍ର ତାଙ୍କୁ ବେଶ୍ ପଥାଯ ଆସିବାରୁ ରାଜମହେସ୍ବୀରୁ ଫେରିବା ବେଳେ ସୋଠାର କେତେଜଣ ବୁଣାକାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଆସିଥିଲେ । ସେହି ବୁଣାକାରମାନଙ୍କୁ ବ୍ରହ୍ମପୁର ସହରର ତଜ୍ଜାଳାନ କେଦାରେଖର ମନିର ନିକଟପ୍ରେ କିମ୍ବି ଜାଗା ଦେଇଥିଲେ ରହିବା ପାଇଁ । ଏହି ବୁଣାକାର ପରିବାର ବର୍ଷାନାନ ବ୍ରହ୍ମପୁର ସହରରେ ତେବେ ସମ୍ବଦ୍ଧ ଭାବେ ପରିଚିତ । ବ୍ରହ୍ମପୁର ସହର ପୁରାତନ ସମୟରୁ ହେଁ ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାର ବାଣିଜ୍ୟକ କେନ୍ଦ୍ର ଭାବେ ପରିଚିତ ଥିଲା । ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଚର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହେଁଲା ଏବେ ସୁନ୍ଦର ଏହି ପାଟ ହାତରେ ବୁଣାଯାଏ । ତେବେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଶାଢ଼ିକୁ ବାଦ ଦେଲେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ପାତ୍ରପୁର ଲ୍ଲକ୍ଷ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବମକେଇ ଗ୍ରାମରେ ମଧ୍ୟ ବୁଣାକାରଙ୍କ ସାରା ବମକେଇ ପାଟ ବୁଣା ହେଉଛି ।

ପାରମରିକ ପାଟ ଡିଜାଇନ - ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଚର କେତେଟିମାତ୍ର ହାତରଣଟି ଡିଜାଇନ ଥିବା ସାବେ ତା'ର ସେହି ଡିଜାଇନ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କରିଥାଏ । ପୁରାତନ ସମୟରୁ ଅଦ୍ୟାବଧୁ ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଟ ପ୍ରମୁଖ କାରି ତଥା ବୁଣାକାରମାନଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାୟେ କେବଳ ପୋଡ଼ିକୁଣ୍ଠ, ଜାଳା, ଏକପୋଲିଆ ଯୋଡ଼, ପୁତ୍ର ମଞ୍ଜି ଓ ବାନ୍ଧ କଳାକୃତି ବା ଡିଜାଇନ ହେଁ ପାଚରେ କରିଥା'ଛି । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରୁ ମହିଳାମଙ୍କ ପାଶାଢ଼ିରେ ସବୁପ୍ରକାର ଡିଜାଇନ କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ ପୁଷ୍ଟଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପାଚବସ୍ତ୍ରରେ କେବଳ ଏକପୋଲିଆ ଯୋଡ଼ କଳାକୃତି ପ୍ଲାନ ପାଏ ।

ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରତିକାର ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଟ - ଓଡ଼ିଶାର ଗାଁ ଗହଳିତାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ପ୍ରତିକାର ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଚର ଚାହିଦା ମୂର ବେଶ୍ । ସହର ମୁଖ୍ୟତଥୀ ବଡ଼ବଜାର ଅଞ୍ଚଳରେ ବନ୍ଦକ ମାତ୍ରାରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଟ ବିକ୍ରି ହୋଇଥାଏ । ବର୍ଷାନାନ ବଜାର ଦର ଅନୁସାରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର

ପ । ୮
୩୦୦୦ ରୁ
୧୫୦୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକ୍ରି

ହେଉଛି । ସେହିପରି ବିଗତ ଗାଁ
୪ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅନଳାଇନ ଶପିଁ ଆପ୍ତ
ଆମାଜନ, ଫ୍ଲ୍ୟୁ କାର୍ଟ ଆଦି ବ୍ୟାରା ଅନଳାଇନ
ମାକେଟିଂରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଠ ଉପଲବ୍ଧ
ହେଉଛି । ଯାହା ବ୍ୟାରା ଭାରତ ସମେତ
ବିଭିନ୍ନ ଦେଶ ଓ ବିଦେଶରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର
ପାଠର ଚାହିଁଥା ଦିନକୁ ଦିନ ବୃଦ୍ଧି
ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି ।

ପାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ଆବଶ୍ୟକ କଞ୍ଚାମାଳ
- ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଟ ମୁଖ୍ୟତଃ ରେଶମ
କାଟରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ସବୁଠାରୁ
ଦାନିକା ରେଶମୀ ସୂତାରେ ତିଆରି
ହୋଇଥାଏ । ପୁରାନେ କାଳରୁ ହେଁ
ଏହି ପାଟବସ୍ତ୍ର ବୁଣିବା ନିମନ୍ତେ
ପ୍ରମୁଖ କଞ୍ଚାମାଳ ବା ସୂତା ବାହାର
ରାଜ୍ୟରୁ ଆମଦାନୀ ହେଉଛି ।
କର୍ମାଚକର ବେଙ୍ଗାଳୁରୁ
ଆମଦାନୀ ହେଉଥିବା ସତକ

ଗାହାଣି କୁହାୟାଉଥିବା ବେଳେ ପଣ୍ଡିମବଙ୍ଗର ମାଳଦା ଓ ମୁର୍ଶାଦାବାଦରୁ ପାଗବସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତି ନିମନ୍ତେ ରେଶମୀ ସୂତା ଆମଦାନୀ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ରେଶମୀ ସୂତା କେଜି ହିସାବରେ କିଣିବାକୁ ହୁଏ । ରେଶମୀ ସୂତା କେଜି ଯିଛା । ୪୦୦୦ରୁ ୪୦୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରସିଛି । ପାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପରେ ବୁଣ୍ଡାକାରମାନେ କିଣି ଶାଢ଼ି ବ୍ରଙ୍ଗପୂର ସହରର ସମବାୟ ସମତିକୁ ଏବଂ କିଣି ଶାଢ଼ି ଦୋକାନୀଙ୍କୁ ବିତ୍ତି କରିଥାନ୍ତି । ସହରର ଅଧୁକାଣ୍ଠା ବୁଣ୍ଡାକାରଙ୍କ କହିବା ଅନୁସାରେ ପ୍ରାୟ ଦେଖିଲେ ରେଶମୀ ସୂତା ଓ ଗାହାଣି ଦ୍ୱାରା ବୁଲାଇ ପାଟଶାଢ଼ି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ପାଟ ବୁଣ୍ଡା ନିମନ୍ତେ ବୁଣ୍ଡାକାରଙ୍କୁ ୪ ଦିନମୁଢ଼ି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । ଦେନିକ ପ୍ରାୟ ୧୦ମୟ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ପାଟ ବୁଣ୍ଡା ନିମନ୍ତେ ବୁଣ୍ଡାକାରଙ୍କୁ ରେଶମୀ ସୂତାରେ ରଙ୍ଗ କରିବା ସହ ପାଟ ନିମନ୍ତେ ମଣ୍ଡ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହୁଏ । ପୂର୍ବରୁ ସହରର ବଡ଼ବଜାର ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟକ ତେବା ସମ୍ପଦାୟର ଲୋକେ ପାଟ ବୁଣ୍ଡାଥିଲେ । ୧୦୨୦ରୁ ବର୍ଷାନାନ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଏହି ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଶତକଟା ୧୦ ପ୍ରତିଶତ କରିଛି । ସହରରେ ବର୍ଷମାନ ଗଜାନମ ପେଗାସାହି, ଗଣେଶ ନଗର, କ୍ରିଷ୍ଣମ ପାତ୍ରପାତ୍ର, ବାଲୁଙ୍କେଶ୍ୱର ମଦିର ସାହିରେ କେବଳ ୮୦୦୦ ବର୍ଷର ଲୋକେ ନିଜ ଘରେ ପାଟ ବସ୍ତୁ ବୁଣ୍ଡାଇଛି ।

କୁଳବେଦସାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଉଛନ୍ତି ନୂତନ ପିଡ଼ି - ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଟର ଚହିଦା
ଜାତୀୟ ଓ ଅଞ୍ଚଳୀୟ ବଜାରରେ ରହିଥିଲେ ସୁକୁମାର ସମୟରେ
ପୂର୍ବଭାଗି ପାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉନାହିଁ । ସହରରେ ଥିବା ଟିନୋଟି ସମବାୟ
ସମିତି ଓ କିଛି ପାଟବୁଣ୍ଡାକାରଙ୍ଗ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ବିଗତ ୧୦ରୁ ୧୫
ବର୍ଷ ହେବ ଦେବା ସମ୍ପୁଦନା ବା ଶୁଣାକାର ପରିବାରର ନୂତନ ପିତ୍ରମାନେ
ନିଜର କୌଳିକ ବୃତ୍ତିରୁ ମୁହଁ ଫେରାଉଛନ୍ତି । ଏହାର ବହୁ କାରଣ ରହିଛି ।
ଯେପରିବି ପ୍ରଥମତଥ ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ଲାଟନ ତତ୍ତ୍ଵକାରୀ
ପ୍ରଚଳିତ ରହିଛି । ଏହାକୁ ହାତରେ ବୁଣିବାକୁ ପଢୁଥିବା ବେଳେ ଅଧିକ ସମୟ
ସାପେକ୍ଷ । ପାତ୍ରମିଳିକ ମଧ୍ୟ ବହୁତ କମ । ଅନ୍ୟପଟେ ଶୁଣାକାରଙ୍ଗ ନିଜସ୍ଵ
ପରିବାର ହୋଇ ନ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାରବୁଣ୍ଠା ମେଣ୍ଟିନ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ
ମଧ୍ୟ ବହୁ ହଇରାଶ ହେବାକୁ ପଢୁଛି । ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂତନ
ଡିଜାଇନ ଝାନ କୌଶଳ ଶିଖାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟନ ଶିଳ୍ପ ବିଭାଗ
ପକ୍ଷରୁ କୌଣସି ପ୍ଲାଟୀ ମାସ୍ଟରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇନାହିଁ । ଏହିସବୁ ଜାରଣ
ବାଦ ଆହୁରି ଅନେକ ସମସ୍ୟା ଲାଗି ଆଜିର ଯୁବପିଡ଼ି ପାଟବୁଣ୍ଡିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ
ବ୍ୟବସାୟ, ଚାକିରି ଆଦି କରି ଅର୍ଥ ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି ।

ବମକେଇ ପାଟ- ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଟ ଭାଲି ବମକେଇ
ପାଟର ମଧ୍ୟ ଦେଖି ଆଦର ରହିଛି । ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ପାତ୍ରପୁର କ୍ଲାନ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ
ବମକେଇ ଗ୍ରାମରେ ମୁଖ୍ୟତଥ ଏହି ପାଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ପୂର୍ବରୁ
ଏହି ମାମାରେ ୧୫୦ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ମାନ୍ଦା ବା ଶୁଣାକାର ମନ୍ଦିରର ବସରାମ

କରୁଥିଲେ । ବ୍ରହ୍ମପୁର ଭଳି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବୁଣ୍ଡାକାରଙ୍ଗ ସହାୟତା ନିମିତ୍ତେ ପାଟ ସମବାୟ ରହିଥିଲା । ସମବାୟ ଚରଫୁର ପାଚରାମାନଙ୍କୁ ସ୍କୁଲଭାବୀ ଦରରେ ସୂତା, ରଙ୍ଗ ଓ ଆବଶ୍ୟକ କଞ୍ଚାମାଳ ମିଳୁଥିଲା । ଏହି ପାଟ ନିମିତ୍ତେ ଆବଶ୍ୟକ କଞ୍ଚାମାଳ ପଡ଼ୋଶାରାଜ୍ୟ ଆନ୍ତି ଓ ବ୍ରହ୍ମପୁରରୁ ଆସିଥାଏ । କିମ୍ବା ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଟ ଭଳି ବମକେଇ ପାଟର ମଧ୍ୟ ଗହିଦା ଥିଲେ ବି କାଳକ୍ରମେ ନୂତନ ପିଢ଼ି ନିଜର କୌଳିକ ବୃତ୍ତିରୁ ମୁଁ ଫେରାଉଥିବାରୁ ଏହା ବନ୍ଦ ହେବାକୁ ବଦିଲାଣି । କୌଳିକ ବୃତ୍ତିରୁ ମୁଁ ଫେରାଉଥିବା ନୂତନ ପିଢ଼ି ଯୁବକମାନେ କଳିକତାର ଖୋଟ ମିଳି ଅଥବା ମୁରଗ ଆଡ଼େ ମୁଁଛୁଆଛନ୍ତି । ବମକେଇ ଗାଁରେ ବର୍ଷମାନ ୩୭ ପାଚରା ପରିବାର ବସାରୀ କରୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷମାନର କେବଳ ୪ ଜଣା— କାହୁ ନାୟକ, ସୁଦାମ ନାୟକ, କେଶବ ନାୟକ ଓ ନୀଳାଞ୍ଚଳ ଲୁଗା ବୁଝୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଟ ଘ୍ରାନରେ ଅଧିକାଶମାନ କରନ ଲୁଗା ବୁଝୁଛନ୍ତି । କାରଣ ଗୋଟିଏ ପାଟ ପ୍ରପୁତ ନିମିତ୍ତେ ୧୭ରୁ ୧୦ଦିନେ ସମୟ ଲାଗୁଥାବୁ ଦେଲେ କେବଳ ବିବାହ କିମ୍ବା ପର୍ବତପର୍ବତୀ ରହୁରେ ଅର୍ଦ୍ଧଥିଲେ ବୁଣ୍ଡାକାରମାନେ ବମକେଇ ପାଟ ବୁଣନ୍ତି । ଏହାର ଦାମ ବର୍ଷମାନର ବଜାରରେ ୯,୪୦୦ ଟଙ୍କାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୩୦,୦୦୦ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଛି । ପାଟ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ବୁଣ୍ଡାକାରମାନେ ନିଜକ୍ଷେ ଭାବେ ରଙ୍ଗ କରିଥାନ୍ତି । ରଙ୍ଗ ଶୁଣିଲା ପରେ କଟନ ଲୁଗା ଓ ପାଟ ଉତ୍ତର ବୁଣ୍ଡିବା ନିମିତ୍ତେ ପରିବାରର ଅନ୍ୟ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ, ଘରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ପାରିଶ୍ରମିକ ପରେ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ମୂଲ୍ୟ ନ ମିଳିବା ଓ ସମୟ ସାପେକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାବୁ ବ୍ରହ୍ମପୁର ପାଟ ଭଳି ବମକେଇ ପାଟ ବୁଣ୍ଡାରୁ ବର୍ଷମାନ ପିଢ଼ି ମୁଁ ଫେରାଉଛନ୍ତି । ଆଜିକାର ସମୟରେ ମାତ୍ର ଟଙ୍କା ୨୦ହଜାରରେ ପରିବାର ଚଳିବା ମୁକ୍ତିଲା । ଏଣୁ ବମକେଇ ଗାଁରେ ମଧ୍ୟ ପାଟବୁଣ୍ଡା କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ ବସ ହେବା ଯୋଗୁ ଗାଁରେ ଲୋକେ ଦାନ ଖରିବାକୁ ବାଧ ହେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଗାଁର ପାଟ ବୁଣ୍ଡା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପୂର୍ବରୁ ଚକ୍ରପାଣି ପାତ୍ର କାଷ୍ଟପତି ପୁରକ୍ଷାର ପାଇଥୁଲେ । ସେହିପରି ୨୦୧୪ରେ ବମକେଇ ଗ୍ରାମର ସ୍ଵର୍ଗତ କବିରାଜ ନାୟକ ଦିଲାରେଲେ ସ୍ଵତ୍ରକାର ସୁମନ ସଂଘ୍ରା ଦ୍ଵାରା ତକାଳୀନ ସାଂସଦ ନିରନ ଖେଳଙ୍ଗଠାରୁ ୨୪ ହଜାର ଟଙ୍କା ଆର୍ଥିକ ପୁରକ୍ଷାର ଓ ମାନପାତ୍ର ପାଇଥୁଲେ । ୨୦୧୦ରୁ ୨୦୨୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗତ କବିରାଜଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରେ ବମକେଇ ପାଟ ଦିଲାର ଦରବାରରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶଂସିତ ହେବା ସହ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ଵରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇପାରିଥିଲା ।

କେବଳ ଡିଶାରେ ଦୁଇଁ ଜାତୀୟ ଓ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ଵରରେ ବ୍ରହ୍ମପୁରୁଷ
ପାଠ ଓ ବମ୍ବକେଇ ପାଠ ଚାହିଁଦା ବର୍ଥୁତବାବେଳେ ପାଠ ବୁଣ୍ଡାକାରଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟା
କିନ୍ତୁ କମି କମି ଚାଲିଛି । ତେଣୁ ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ
ନ ମିଳିଲେ ଏହି ପାଠର ଭିକ୍ଷ୍ୟତ କ'ଣ ହେବ ତାହା ସାଧେଁ ।

-ତନ୍ତ୍ରଶ୍ରୀ ନାହାକ
ଉପାଦିତଣ ଜନ

ଡ୍ରାଙ୍କ ଶୋଲୁର ଚପ୍ପ

କମ୍ପର୍ଟ୍‌ବଲ୍ ଲାଗିବା ସହ
ଖରାଦିନେ କୂଳି ଲୁଜି
ଦେଇଥାଏ ଡ୍ରାଙ୍କ ଶୋଲୁର
ଚପ୍ପା ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଚପ୍ପର
ଚାହିବା ଯୁବତୀଙ୍କ ଭିତରେ
ବେଶ ରହିଥାଏ ।
ଖାସକରି ଶର୍ଣ୍ଣ ହେଉ
ଅବା ଡେନିମ
ପ୍ୟାଣ୍ଟ ସହ ଏହା
ଭଲ ମାନିଥାଏ...

ଅପିସ ହେଉ ଅବା ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହ ଆଉଟିରେ ଗଲାବେଳେ ଅନେକେ ଜିନ୍ଦି ଓ ମସ୍ତ ପିଣ୍ଡିବାକୁ ପପଦ
କରିଥାନ୍ତି । କାରଣ ଏହା ଷ୍ଟ୍ରାଇଲିଶ ଲୁକ ଦେବା ସହ କମ୍ପର୍ଟ୍‌ବଲ୍ ଲାଗିଥାଏ । ମାର୍କେଟରେ ଏବେ ଅନେକ
ଭେରାଇଟିର ଚପ୍ପ ମିଳିଲାଗି, ତନ୍ତ୍ରରୁ ଡ୍ରାଙ୍କ ଶୋଲୁର ଚପ୍ପ ହେଉଛି ଅନ୍ୟତମ । ଖାସକରି ଏହାକୁ ଶର୍ଣ୍ଣ
ହେଉ ଅବା ଜିନ୍ଦି ପ୍ୟାଣ୍ଟ କିମ୍ବା ସର୍ଟ ଅଥବା ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଲୋଯର୍ସ ସହ ପେଯାର କରି ପିଣ୍ଡିଲେ
ଷ୍ଟ୍ରାଇଲିଶ ଲୁକ ମିଳିଥାଏ । ତା'ହେଲେ ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ବିଭିନ୍ନ ଡିଜାଇନର ଡ୍ରାଙ୍କ ଶୋଲୁର ଚପ୍ପ ସମ୍ପର୍କରେ...

ସ୍ତ୍ରୀଲ୍ ପ୍ରିଷ୍ଟ ଡ୍ରାଙ୍କ ଶୋଲୁର ଚପ୍ପ: ସ୍ତ୍ରୀଲ୍ ପ୍ରିଷ୍ଟର ଯେ କୌଣସି
ଆଉର୍‌ପିଟ ହେଉନା କାହିଁକି, ତାହାକୁ ପିଣ୍ଡିଲେ ଲୁକ ଟିକେ
ତିପରେଷ ଲାଗେ । ଖାସ କରି ଏହି ପ୍ରିଷ୍ଟର ଡ୍ରାଙ୍କ ଶୋଲୁର ଚପ୍ପ
ଦେଖିବାକୁ ଯେମିତି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗେ ପିଣ୍ଡିବାକୁ ସେମିତି
କମ୍ପର୍ଟ୍‌ବଲ୍ ଲାଗିଥାଏ । ବିଶେଷକରି ମିତି ସର୍ଟ କିମ୍ବା ଶର୍ଣ୍ଣ
ସହ ଏହି ଚପ୍ପକୁ ପେଯାର କରି ପିଣ୍ଡିଲେ ମତନ୍ ଲୁକ ମିଳିଥାଏ ।
ସେହିପରି ଏହା ସହିତ ଆପଣ ଚାହିଁଲେ ଆଙ୍କେଲ୍ ଲେଙ୍ଗଥ ବୁଝ
ବି ଗ୍ରାମ କରିପାରିବେ ।

କାଳ ଲେସ ଡ୍ରାଙ୍କ ଶୋଲୁର ଚପ୍ପ: ଲେସ କାମ ହୋଇଥିବା କଳା
ରଙ୍ଗର ଡ୍ରାଙ୍କ ଶୋଲୁର ଚପ୍ପକୁ ଲଭିନ୍ତି କିମ୍ବା ନାଇଟ୍ ପାର୍ଟିରେ
ପିଣ୍ଡିଲେ ଗର୍ଜ୍‌ସ୍ପେଶନ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ଏହା ସହିତ ପିଗେତ୍
ଡେନିମ ଓ ହିଲ୍ ମଧ୍ୟ ଦେଶ ଭଲ ମାନିଥାଏ ।

ଫ୍ଲୋରାଲ ପ୍ରିଷ୍ଟ ଡ୍ରାଙ୍କ ଶୋଲୁର ଚପ୍ପ: ଫ୍ଲୋରାଲ ପ୍ରିଷ୍ଟ କେବେ ବି
ଆଉର ଅପ ପ୍ୟାଶନ ହୁଏନାହିଁ । ଖାସ କରି ଖରାଦିନେ ଏହି
ପ୍ରିଷ୍ଟର ଯେ କୌଣସି ଆଉର୍‌ପିଟ ପିଣ୍ଡିଲେ ଫ୍ରେଶ ଅନୁଭବ ହୁୟ ।
ତେବେ ଫ୍ଲୋରାଲ ପ୍ରିଷ୍ଟ ଥିବା ଡ୍ରାଙ୍କ ଶୋଲୁର ଚପ୍ପକୁ ପ୍ୟାଣ୍ଟ
ସହ ପେଯାର କରି ପିଣ୍ଡିଲେ ଲୁକ ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଇଥାଏ ।

କେଳ ପ୍ରିଷ୍ଟ ଡ୍ରାଙ୍କ ଶୋଲୁର ଚପ୍ପ: ଅଲ ଟାଇମ୍ ପ୍ୟାଶନେବଲ୍ ଲୁକ
ଦେଇଥାଏ କେଳ ପ୍ରିଷ୍ଟ ବାଲା ଆଉର୍‌ପିଟ । ଏହି ପ୍ରିଷ୍ଟ ଥିବା ଡ୍ରାଙ୍କ
ଶୋଲୁର ଚପ୍ପ ବି ଯୁବତୀଙ୍କ ପ୍ରେକ୍ଷିତ ଲୁକ ଦେଇଥାଏ । ଖାସ କରି
ଆଙ୍କେଲ୍ ଲେଙ୍ଗଥ ପ୍ୟାଣ୍ଟ ସହ ଏହି ଚପ୍ପକୁ ପେଯାର କରି
ପିଣ୍ଡିଲେ ସାର୍ଟ ଲୁକ ମିଳେ ।

ଆନିମଳ ପ୍ରିଷ୍ଟ ଡ୍ରାଙ୍କ ଶୋଲୁର ଚପ୍ପ: ଆନିମଳ ପ୍ରିଷ୍ଟ ପ୍ୟାଶନକୁ ବି
ଆନେକେ ଏଭରଗ୍ରେ୧୨ ପ୍ୟାଶନ ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରିଷ୍ଟ
ଥିବା ଯେକୌଣସି ଆଉର୍‌ପିଟ ପିଣ୍ଡିଲେ ଲୁକ ଟିକେ ତିପରେଷ
ଲାଗିଥାଏ । ବିଶେଷକରି ଏହି ପ୍ରିଷ୍ଟର ଡ୍ରାଙ୍କ ଶୋଲୁର ଚପ୍ପକୁ ଜିନ୍ଦି
କିମ୍ବା ଶର୍ଣ୍ଣ ସହ ପେଯାର କରି ପିଣ୍ଡିଲେ ଗର୍ଜ୍‌ସ୍ପେଶନ ଲୁକ ମିଳିଥାଏ ।

କାନ୍ତାସ୍ଥରେ ସଙ୍ଗୀତର ରାଗ

ପତ୍ୟେକ ଶିଳ୍ପୀ ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ଵ କଳା କାରିଗରାକୁ ନେଇ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି ନିଜ ପରିଚୟ। ଏମିତି ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ଶିଳ୍ପୀ ଯେ କି ପୁରାତନ ପୋଥୟ ସ୍ବର, ଶବ୍ଦ ଓ ରାଗର ଭାବକୁ ନେଇ କାନ୍ତାସ୍ଥରେ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାର ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି। ଏଥ୍ୟୋଗୁ ତାଙ୍କ ଅନେକ ପୁରଞ୍ଜୀର ଓ ସନ୍ମାନ ମିଳିଛି। ସେ ହେଲେ ପ୍ରୁଦୋଷ ସ୍ଵାର୍ଣ୍ଣ। ଜନ୍ମ ୧୯୭୭ମସିହାରେ ପିତା ହରମୋହନ ସ୍ଵାର୍ଣ୍ଣ, ମା' ସାବିତ୍ରୀ ସ୍ଵାର୍ଣ୍ଣ। ଘର କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଟାଙ୍କି ଅନ୍ତର୍ଗତ ବନାଳ ଗାଁରେ। ସେ କୁହୁକୁ, ସ୍କୁଲ

ବୟସରୁ ବଡ଼ଭାଇଙ୍କ ଭ୍ରମଂ ଖାତାରୁ ବିଭିନ୍ନ ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖୁ ନିକଳ କରୁଥିଲା। ତା'ପରେ ଚିତ୍ରଆଙ୍କିବା ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲା। କିନ୍ତୁ ମୋ ବାପା ଯୋଲିସ ବିଭାଗରେ ଚାକିରି କରିଥିବାରୁ ସେତେବେଳେ ସେ ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ସ୍କୁଲରେ ମୋର ପାଠ୍ୟତା ହେଉଥିଲା। ମାତ୍ର ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡ ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି କଲେଜରେ +୨ବିଜ୍ଞାନ ସାରିଲି। ୧୯୮୮ମସିହାରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବି.କେ. କଲେଜ ଅପ୍ରାର୍ଟରେ ଯୋଗଦେଇ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ବିଭାଗରେ ଚିତ୍ରଶିଳ୍ପ ତାଲିମ ପାଇଥିଲା। ପରେ ଫଣ୍ଟାଗ୍ରାଫିରେ ଡିପ୍ଲୋମା ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞାନାର ସମ୍ପର୍କରେ ସାରିପିକେମ କୌର୍ବ ହାସଳ କରିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଆର୍ଟ କଲେଜରେ ସେତେବେଳେ ଶିଳ୍ପୀ ନିବେଦିତ ପାଇସାଯକଙ୍କ ସହିତ ମୋର ପରିଚୟ ହେବାପରେ ଜଳରଙ୍ଗରେ ଅନେକ ଦୃଶ୍ୟ ତିଆରି କରିଲା। ଯେଉଁଥିପାଇଁ ୧୯୯୭ରେ ଗୋଲଡ ମେଡାଲ ଏବଂ ୧୯୯୪ରେ ରାଜ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମିତକଳା ଏକାଡେମୀ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଥିଲା। ୧୯୯୪ରୁ ୨୦୦୭ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ଆର୍ଟିଷ୍ଟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ସହ ୨୦୦୭ରେ ସରକାରୀ ଚାକିରିରୁ ଅବସର ନେଇଛି। ତା' ପରେ ଦିଲୀ ଗଲି। ସ୍ବତନ୍ତ୍ରଭାବେ ସମକାଳୀନ ଚିତ୍ର ସମ୍ପର୍କରେ ଗବେଷଣାକରି ସଂଗୀତର ରାଗକୁ ନେଇ କେତେକ ଚିତ୍ର ଅଞ୍ଚଳ କରିଥିଲା। ଏଥୁପାଇଁ ଓଡ଼ିଶାର କେତୋଟି ପୁରୁଣା ପୋଥ୍ଯ ଓ ନଥ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲା। ପୋଥ୍ୟ ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖାଥିବା ଏକ ପାଣ୍ଡୁ ଲିପିରୁ ମୋତେ ପ୍ରେରଣା ମିଳିଥିଲା। ମାତ୍ର ସମକାଳୀନ ଚିତ୍ରରେ ନିଜର କନ୍ସେପ୍ଶନାଲ ଆର୍ଟାଣ୍ଟ ଥଟ ପ୍ରେପୋଜ ପାଇଁ ଏକାଧିକ ଚିତ୍ରାଳୋକ ଶିରିରେ ଯୋଗଦେଇଥିଲା। ଯେଉଁରେ ପରିବେଶ, ରାଶି ଚକ୍ର, କୃଷ୍ଣକର ସମସ୍ୟା ଆଦି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଚିତ୍ରରେ ରୂପ ଦେଇଥିଲା। ଅନ୍ୟପରେ ଚାରିବର୍ଷ ଧରି ସଂଗୀତର ରାଗ ଉପରେ ଛବି ଆଜୁଛି। ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନେଟ୍ ଆୟୋଜିତ ପ୍ରାୟ ୪୦ରୁ ଉର୍ଧ୍ବ ଚିତ୍ରଶିଳ୍ପୀ ଶିରିରେ ଯୋଗଦେଇ ସାରିଛି। ବିଶେଷକରି ୧୭ଶହ୍ର ଶତାବ୍ଦୀର କୁହ୍ରାୟାଉଥିବା ସଂଗୀତ ରାଗର ଭାବକୁ ଧାରାବହିକ ଭାବେ ପ୍ରାୟ ୪୪ଟି ଚିତ୍ର ଅଙ୍କନ କରିଥାରିଛି; ଯାହା ଦେଶରେ ପ୍ରଥମ ବୋଲି କୁହ୍ରାୟାଇପାରେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ତ୍ରେକ୍ଷିକ ଅନ୍ତର୍ରାଜୀୟ ଏପରି ରାଗର ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଛବିକୁ ତିଆରି କରୁଛି। କେତେକ ପୁରାତନ ପୋଥ୍ୟର କିଛି ସଂଗୀତର ରାଗକୁ ନୃତ୍ୟ ରୂପରେ ରୂପ ଦେଇ ରାଗର ଆଉ ଏକ ନୃତ୍ୟନିଧି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରେ। ଯାହା ରାଗର ଭାବକୁ ବୁଝାଇପାରିବ। ଏଥ୍ୟୋଗୁ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ୧୭ଟି ରାତିର ଭାବକୁ ନେଇ ଚିତ୍ର ଅଙ୍କନ କରିଥିଲା। ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ସିତ ଯାଉଥିବାର ଏକ ଚିତ୍ର କ୍ଲାନ ଅନ୍ତର୍ବାନ୍ଦୀ ଅନ୍ତର୍ବାନ୍ଦୀ ଏବଂ ପୁରସ୍କାର ମିଳିଥିଲା। ୨୦୧୯ରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦେଶୀୟ ପାଇଁ ସମ୍ମାନିତ ପାଇଁ ଏକ ଚିତ୍ର ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ପାଇଁ ସଂପଳତା ମିଳିଥିଲା। ଏଯାଏ ପ୍ରାୟ ଦେବତା ହଜାରରୁ ଉର୍ଧ୍ବ ଆର୍ଟ କରିଥାଇଲାଣି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚିତ୍ରଆଙ୍କନ ପଛରେ କିଛି ଅକୁହା କାହାଣୀ ରହିଥାଏ। ମୋ ପଢି ନିବେଦିତ ଜଣେ ଆର୍ଟିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ସହଯୋଗ କରିଥାନ୍ତି। ତେବେ ଓଡ଼ିଶାର ପୁରାତନ ରାଗ ହିଁ ମୋ ଶିଳ୍ପୀ ଜୀବନରେ ମତେ ଏକ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଦେଇଛି।

-ବନବିହାରୀ ବେହେରା

ରଙ୍ଗ ତୁଳୀ

- ବିମଳା ଶଙ୍କର ଦାଶ

ଆଲବନ୍ଧୁ ଫୋଟୋଫୁ ଖେଳାଉ ଖେଳାଉ ଝିଆ କୌତୁଳ ବଶତଃ ପ୍ରଶ୍ନ
କଳା -- : ବାପା ! ଫୋଟୋରେ ତମ ପାଖରେ ଯେ ବସିଛନ୍ତି ସେ କେବେ
ନା ? ସେ କେଉଁ ଅଛନ୍ତି , କହିଁ ଆମାରେ ତ ସେ ଏବେ ଦେଖା ଯାଉ
ନାହାନ୍ତି ?

-ସେ ବୁଢା ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ତ , ସେଇଥିପାଇଁ ଆକାଶକୁ ଚାଲିଗଲେ ।
ଥରେ ଆକାଶକୁ ଚାଲିଗଲେ କେହି ଆଉ ଘରକୁ ଫେରନ୍ତି ନି -ମୁଁ ଝିଆକୁ ବୁଝି
ପାରିବା ଡଙ୍ଗରେ ବୁଝେଇଦେଲି ।

ଓଁ ହୋ ! ବାଳ ଧଳା ହୋଇ ବୁଢା ହୋଇଗଲେ ସମସ୍ତେ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତି ନା ।
ତା' ହେଲେ ତମେ ବି ବୁଢା ହେଲେ ମୋତେ ଛାତି ଆକାଶକୁ ଚାଲି ଯିବନା ?
ହଁ । ବୁଢା ହେଲେ ସମସ୍ତେ ଆକାଶକୁ ଚାଲିଯିବେ । ମୁଁ ବି !!

ବାଷ୍ପରୁଦ୍ଧ ହୋଇ ଉଠଇ ଦେଲି ।

କିଛି ସମୟ ଭାବାବିଷ୍ଟ ହୋଇ ଝିଆ ମୁଣି କହିଲା- ବାପା ମୁଁ କିନ୍ତୁ ବୁମକୁ
କେବେ କେଜେଇ ପରି ଆକାଶକୁ ଯିବାକୁ ଦେବିନି ।

ଉସାହିତ ହୋଇ ପଚାଳି -କେମିତି ? ? ?

ମୁଁ ତମ ମୁଣ୍ଡରେ କଳା ଲଗେଇ ଦେବି , ନା' ତମ ମୁଣ୍ଡବାଳ ଧଳା ଦିଶିବ ନା
ତମେ ବୁଢା ହେବ ।- ଏତେ କୁଣ୍ଡଳଦେଇ ଝିଆ ଦେଇଯାଇ ତା' କଳର
ବଞ୍ଚିବୁ ଦୂଳୀ ବାହାର କରି ଫୋଟୋରେ ମୋ ମୁଣ୍ଡରେ ଗାଡ଼ କରି କଳା
ବୋଲିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଅଟ ଆପଣାର ମଣିଷକୁ ଜୀବନରେ କେବେ ହରାଇ ଦେବାର ଭନ୍ଦଟି କେତେ
ଯେ ବିଚିତ୍ର ଓ ବିବଶ କରିଦିଏ , ଝିଆର କରୁଣ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଆଉ ତା'
କମ୍ପିଟ ରଙ୍ଗ ଭୁଲାରୁ ମୁଁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅନୁଭବ କରି ପାରୁଥିଲି !!

-ଗୋଟିଆବନ୍ଧ(ପଟ୍ଟପୁର),

ଜିଲ୍ଲା- ରାୟଗଡ଼ା , ୭୭୫୦୫୫
ମୋ: ୯୯୭୮୯୯୯୯୯୩୩

ଅବସୋଧ

-ନିବେଦିତା ନନ୍ଦ

ମୋତେ କି ଜଣା ଥିଲା
ଏତେ ସବୁ ଅବଧୁ ଲାଗି ଥିବ
ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁର ଛାଇ... !
ଏଇ ମାତ୍ର ତ ଚାଲିବି ବୋଲି ଭାବୁ ଭାବୁ
ସରିଯାଇଛି ଗନ୍ଧବ୍ୟେ
ପରସ୍ପରାର ସମୟ ।

ମୋଘ ଆରପଣେ ଥିବା ତାରାଙ୍କ
ଆଲୁଅନ୍ତୁ ଆଖରେ ନାଇଥିଲି
ବଳକା ସମୟରେ ।
ମୁରବ୍ସତରେ ନିଜକୁ
ଭଲପାଇବି ବୋଲି
ଗନ୍ଧଥିଲି କହିବି ପୁଥବୀ ଯେ
ସେ ସବୁ କେଉଁ ହେଲା ଏବେ ?

ଖଡ଼ ଆସେ... ମୋଘ ବର୍ଷେ
ଆଖରୁ ବହିଯାଏ ତାରାଙ୍କ ରୋଷଣୀ
ଜୀବନ୍ୟାସର ମନ୍ତ୍ର ପଢ଼ୁ ପଢ଼ୁ
ମୁଁ କେମିତି କେଜାଣି
ବାରମ୍ବାର ଲୁଣ୍ଠା ହେଇଯାଏ ।

ହାତ ପାଆନ୍ତାର ଜପିତ ଦୁନିଆ
ସବୁବେଳେ ଏମିତି ଅପହଞ୍ଚ
ହୋଇ ଚାଲିଥାଏ ।
ବର୍ଷ ପାରୁନଥିବା ବହଳ ମୋଘରେ
ମୋ ଭାଗକ ଆକାଶ
ହୁରଦମ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

-ବାସନ୍ତୀ କଲୋନୀ, ରାଉରକେଳା
ମୋ: ୮୮୪୪୪୯୯୩୩

ଦେହ ଧାର

-ମନୋଜ ମିଶ୍ର

ତାଳ

ଖୋଜିବା
ଖରାପ ଗଛରେ
ଆଶ୍ଵିବା ଛାଟି
ଭଣିଆଣିବା ତା' ଦେହ..

ଥିବ

କିଛି ବାମ୍ବା
ଅଞ୍ଚ ତୃଷ୍ଣା
ବିମୁଚାଏ ମୋହ
ଆଞ୍ଜୁଲାଏ କୋହ

ଗଛ ଆଖରେ

ଜଳିଯିବ ଜୁଇ
ଦେଖିବାକୁ ଠିଆ ସେ
ଅମେକ ଦିନ
ଭଲ ମଣିଷର ଦାହ..

-ହାବିଟାଟ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଇଣ୍ଡିଆ ହାବିଟାଟ ସେଣ୍ଟର
ନୂଆଦିଲୀ,
ମୋ: ୯୮୭୮୮୭୦୯୦୧୭

ବାଯୋପିକ୍ରର ଅନୁଷ୍ଠାନ

କାହିଁ ବର୍ଷର ଗ୍ୟାପ ପରେ ଅନୁଷ୍ଠା ଶର୍ମା ପୁଣି ଥରେ କ୍ୟାମୋରା ସାମନା କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ବିରାଟ କୋହାଲିଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ଏବଂ ମା’ ହେବା ପରେ ସେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ପୀଲୁରେ ଅଭିନୟନ କରିବେ । ଏଥର ତାଙ୍କୁ ଏକ ବାଯୋପିକ୍ରେ ରେ ଦେଖୁବାକୁ ମିଳିବ । ଭାରତୀୟ ମହିଳା କ୍ରିକେଟ ଦଳର ଅନ୍ୟତଃ ଲୋକପ୍ରିୟ ଖୋଲାଳୀ ତଥା ଫାଷ୍ଟ ବୋଲର ଝୁଲଣ ଗୋଦାମୀଙ୍କ ଜୀବନାକୁ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି ହିମା ସିନେମା ‘କଢ଼ା ଏକ୍ଷ୍ଵପ୍ରେସ’ । ଏଥରେ ଝୁଲଣ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟନ କରୁଛିଥାଏନୁଷ୍ଠା । ଏପରି ସ୍ଵାଯମ ସମ୍ପର୍କରେ ସେ କହନ୍ତି, ‘ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅଧିର ମୋତେ ମିଳିଲା ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ବିରାଟଙ୍କ ସହ ବିଶ୍ଵଦ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲା । ମା’ ହେବା ପରେ ଏହା ହେଉଛି ମୋର ପ୍ରଥମ ସିନେମା । ତେବୁ ଏହାକୁ ନେଇ ମୁଁ ବେଶ ଉପାଦିତ ଅଛି । ଏହି ପିଲ୍ଲାର ଶୁଣି ପାଇଁ ଅନୁଷ୍ଠା ଏବେ ଲଙ୍ଘନରେ ଡେରା ପକାଇଛନ୍ତି । କାରଣ ଏହାର ଗାନ୍ଧିନୀଆ ଶୁଣି ସିଦ୍ଧୁଲ ସୋାରେ ମେ’ ଗାନ୍ଧୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି । ଅଞ୍ଜଳାତୀୟ କ୍ରିକେଟରେ ଝୁଲଣ ଜଣେ ମହିଳା ପେସ ବୋଲର ଭାବରେ ବିଶ୍ଵରେ ସର୍ବାଧିକ କ୍ରିକେଟ ନେବାର ଗୌରବ ଅର୍ଜନ କରିଛନ୍ତି । ୧୦୧୮ ରେ ତାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ବାନ ଦେବାକୁ ଯାଇ ଭାରତୀୟ ଭାକ ବିଭାଗ ତାଙ୍କ ନାମରେ ଏକ ଭାକ ଟିକଟ ଉନ୍ନୟନ କରିଥିଲା ।

ଅନୁଷ୍ଠା ଶର୍ମ

ଆଉ କଣେ ସ୍ଥାର କିନ୍ତୁ

ଆଉ ଜଣେ ସ୍କୁର କିନ୍ତୁ ବଳିଉଡ଼ରେ ନିଜର କ୍ୟାରିଯର ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ
ଯାଉଛନ୍ତି । ସେ ହେଲେ ସୈଧ ଅଳ୍ପ ଖାଙ୍କ ପୁଅ ଜବ୍ରାହିମ ଅଳ୍ପ ଖାଙ୍କ । କରନ୍
ଜୋହରଙ୍କ ଆଗାମୀ ପିଲ୍ଲରେ ସେ ନିଜର ଆକ୍ତିଂ କ୍ୟାରିଯର ଆରମ୍ଭ କରିବେ ।
ଏହି ପିଲ୍ଲର ଟାଇଚେଲ ପାଇନାଲ ହୋଇନାହିଁ । ହେଲେ ଏଥୁରେ ଜବ୍ରାହିମ
ଅଭିନୟ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରୟୋଜନା ସାଂଘ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆଯାଇଛି । ଏ
ନେଇ କରନ କହନ୍ତି, ‘ହୃଦୟମ’ର ରିମେକ ପିଲ୍ଲରେ ଜଣେ ନବାଗରଚକ୍ର ବ୍ରେକ
ଦେବାକୁ ଆଶା ରଖୁଥିଲି । ଯେତେବେଳେ ଏହାର କାଣ୍ଡ ନେଇ ଚିନ୍ତା କଲି
ସେତେବେଳେ ମୋ ମନକୁ ଜବ୍ରାହିମଙ୍କ କଥାର ଆସିଲା । ତା’ପରେ ସୈଧଙ୍କ
ସହ ଏ ନେଇ କଥା ହୋଇଥିଲି । ଏହି ଭୂମିକା ଜବ୍ରାହିମଙ୍କ କ୍ୟାରିଯରକୁ
ମାଲିଙ୍ଗ ଦେବ ବୋଲି ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ଧୀରୁଭାଇ ଅଯାନୀ
ପୁଲରେ ଅଧ୍ୟନରତ ଜବ୍ରାହିମ ଅଭିନୟ ବ୍ୟତୀତ ଜ୍ଞାତାରେ ରୁଚି ରଖନ୍ତି ।
ତେବେ ଏପରି ପୁଯୋଗ ତାଙ୍କ ଆକ୍ତିଂ କ୍ୟାରିଯର ପାଇଁ କେତେ ଶୁଭପ୍ରଦ
ସାବ୍ୟୁ ହେଉଛି ତାହା ଦେଖାବାକୁ ବାକି ରହିଲା ।

ବିଶ୍ୱମାଧର ମନ କଥା

ସତରେ ସମୟ ବଡ଼ ବଳବାନ୍ତିରୁ ଥାଏ କେତେବେଳେ ମଣିଷଙ୍କୁ ଆଶି କେଉଁଠି ଠିଆ କରିଦିଏ ତାହା କଞ୍ଚନା କରିବା ଅସମ୍ଭବ । ସମୟ ଚକ୍ରରେ ପଡ଼ି ଜଣେ ଅନାଥ ଯୁବକ ସହରରୁ ଗୋଟିଏ ଗାଁକୁ ଫେରିଛି । ହେଲେ ସେ ଜାଣିନି ଯେ ଏହି ଗାଁ ହେଉଛି ତାହାର ଜନ୍ମଦୟ । ତାହାର କିମ୍ବା ଦୋଷ ଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ସହରରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ନିଜ ଗାଁକୁ ଫେରି ଆସିଥାବା ଜଣେ ଯୁବକ କେତେକ ପରିଷ୍ଠିତର ସାମନା କରୁଛି । ତାହାଙ୍କୁ ସେ ପୁକାବିଲା କରୁଛନ୍ତି ନା, ପୁଣି ଥରେ ଗାଁରୁ ଫେରିଯାଉଛି ତାହାର ଉଭର ରହିଛି କାହାଣାରେ । ଏପରି ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର କାହାଣାଙ୍କୁ ଆଧାର କରି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା ‘ବିଶ୍ଵନାଥ’ । ଏହାର ଚାଇଚଳ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନ୍ୟନ କରୁଛନ୍ତି ସମିତ । ତାଙ୍କ ସହ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟ ସେଯାର କରୁଛନ୍ତି ସମ୍ମାବନା ମହାନ୍ତି । ଏତେମଟି ପ୍ରତିକ୍ରିଯା ସାମନାରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଜନା କରିଛନ୍ତି ଦିନ୍ମୁ ଶୈଖର ଗୋଡ଼ । ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ ଭାର ସମ୍ବଲିଷ୍ଟି ବରଦିଲି କରିନ୍ତି । ସାଙ୍ଗାପ ରତ୍ନା କରିଛନ୍ତି ଓଳିଉଡ଼ର ଆଗଧାତିର ସାଙ୍ଗାପକାର ଡ. ରଜନୀ ରଞ୍ଜନ । ଗାତରୁତିକୁ ସ୍ଵର ଦେଇଛନ୍ତି ଅଭିଜିତ ମାତୃମଦାର । ସମିତ-ସାମାବନାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ମିହିର ଦାସ, ରାଜମୋହନ, ପୃଥ୍ଵୀରାଜ, ସଲିଲ ମିତ୍ର, ମନୀଷା ମିଶ୍ର, ପ୍ରତିଭା ପଞ୍ଚା ପ୍ରମୁଖ କଳାକାର ଏଥୁରେ ଅଭିନ୍ୟନ କରିଛନ୍ତି । ଏହାର ଗାତରୁତିକର ଝୁଟିଂ ଗୋଆରେ କରାଯାଇଛି । କେବଳ ସେଟିକି ନୁହେଁ, ଭାରତ-ଚାଇନା ବର୍ତ୍ତର ଏବଂ ରାମୋଜୀ ପିଲ୍ଲୁସିଟିର ମୁଥା ଲୋକେସନରେ ଏହାର ଝୁଟିଂ ହୋଇଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏପରି ଏକ ଭୂମିକାଙ୍କୁ ନେଇ ବେଶ୍ଟି ଆଶାବାଦୀ ଅଛନ୍ତି ସମିତ । ରଜ ଅବସରରେ ପିଲ୍ଲୁସି ରିଲିଜ ହେବାର ମୋହର ବିଜ୍ଞାନ

ଆମୀର ଯାହା ଭାବୁଥିଲେ..

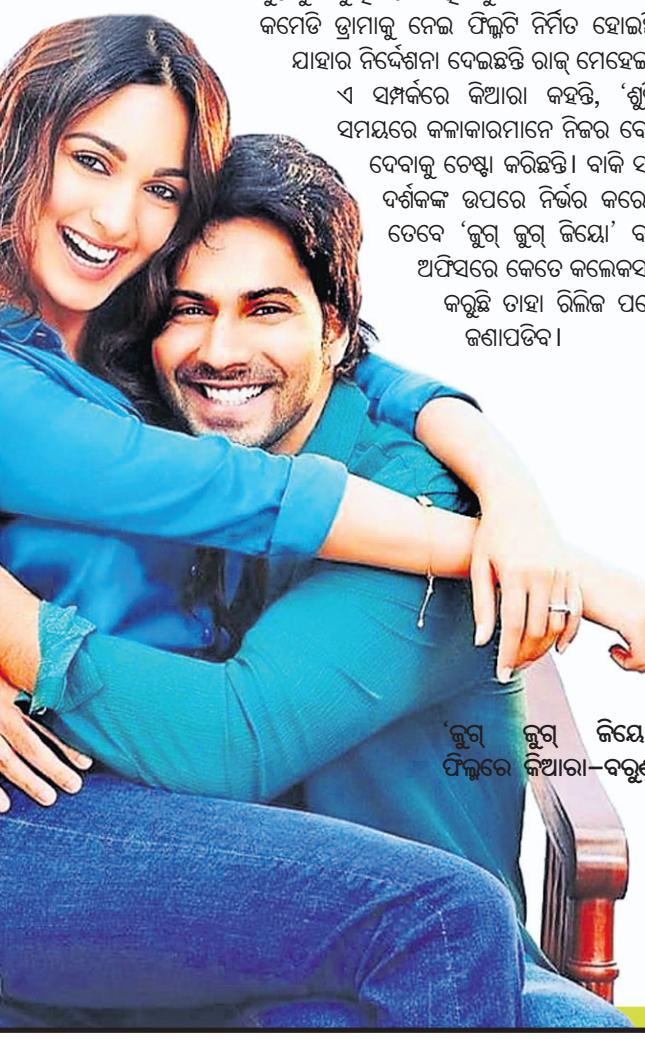
ବିଲୁପ୍ତର ମି. ପରଫେକ୍ଷନ୍ ଭାବରେ ଆମାର ଖାଁ ଜଣାଶୁଣା । ପିଲ୍ଲଟିଏ ସାଇନ୍ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ହଜାରେ ଥର ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି । ବର୍ଷକୁ ଗୋଟିଏ ପିଲ୍ଲ ହେଉ ପଛକେ ଚିନ୍ତା ନାହିଁ, ତାହା ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଟୁଥିବା ଦରକାର । ‘କୟାମତ ସେ କୟାମତ ତକ’ରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଦେଖି କେତୋଟି ହିର୍ମ ସିନେମାରେ ଅଭିନୟ କରି ନିଜକୁ ଜଣେ ଦକ୍ଷ ଅଭିନେତା ଭାବରେ ପ୍ରତିପାଦିତ କରିବାରିଛନ୍ତି । ଏବେ ତାଙ୍କୁ ନେଇ ରଚି । କାରଣ ଆଉ ମାସ କେଇଟା ପରେ ଦ୍ୱୀ ପ୍ରତିକାଳିତ ପିଲ୍ଲ ‘ଲାଲ ସିଂ ଚଢ଼ା’ ବିଲିଜ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । କଥା କ’ଣ କି କେଉଁ ମାସରେ ଚଳିତରୁଟି ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବ ବୋଲି ସେ ପୂର୍ବାବୁମାନ କରିଥିଲେ ତାହା ଶେଷରେ ସତରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏହି ଚତ୍ରଟି ଚଳିତରୁଷ ଅଗର୍ଷ ୧୯୮୮ ମୁକ୍ତିଲାଭ କରିବାର ଯୋଜନା ରହିଛି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମାର କହନ୍ତି, ‘ଥରେ ମୁଁ କଥା ପସଙ୍ଗରେ

‘ଲାଲ ସିଂ ଚନ୍ଦ୍ର’ ପିଲାରେ ଆମୀର

ଜୁଗ ଜୁଗ କିମ୍ବା

ତଳିକିଲ ବର୍ଷର ଅନ୍ୟତମ ଚକ୍ରଟ ପିଲ୍ଲା ‘କୁଗ କୁଗ ଜିଯୋ’କୁ ନେଇ ବେଶ ଆଶାବା ଅଛନ୍ତି ଏହାର ନାୟକ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଥୁବା ବରୁଣ ଧାୟନ ଏବଂ ତାଙ୍କ ନାମିକା ସାଜିଥୁବା କିଆରା ଆତମାନୀ। ପିଲ୍ଲାଟ ତଳିକ ମାସ ୨୪ରେ ପର ଉପରକୁ ଆସୁଛି । କଥା କ’ଣ କି ନିକଟରେ ଏଥୁରେ ସଂଯୋଜିତ ଏକ ବିବାହ ଗା ବେଶ ଭାଇରାଲ୍ ହୋଇଛି । ପଞ୍ଚାବୀ ବିବାହ ପ୍ରଥା ଅନୁରୋଧରେ ଗାଠିଛୁ ରଚନାରୀବା ସହ ତାହାର ପିଲ୍ଲାରାଇଜେଶନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇଛି । ତନ୍ମିଶ୍ର ବାଗଚୀ ଅବରାର ଉଲ୍-ହକଙ୍କ ରଚିତ ଏହି ଗାଠି ପାଇଁ କଷଦାନ କରିଛନ୍ତି ତି ଗେଟ୍ରାଲ୍, ଜାହରା ଏବଂ ଖୀଁ, ତନ୍ମିଶ୍ର ବାଗଚୀ ଏବଂ ଗୋଟିଏ

‘କୁର କୁର ଜିଯେ ପିଲ୍ଲରେ କିଆରା-ବରୁଣ’

ଦରମା ଟଙ୍କାରେ ୦କୁରାଣୀଙ୍କ ପାଖରେ ଭୋଗ କରିଥିଲି

ମୋର ଜନ୍ମ ବ୍ରଦ୍ଧି ପୂରୁଷ ରେ । ମହାରାଜା ବାଲକ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଯାଳୁରୁ ଦସମ ପାୟ କରିବା ପରେ ଖଲିକୋଟ କଲେଜରେ ଆଇ.ଏସ୍ସି. ଓସ୍ୟୁୱେଟିରେ ଥିବା କଲେଜ ଅଫ୍ ଏଗ୍ରିକଲ୍ଟୁରରେ ବି.ଏସ୍ସି.ଏଗ୍ରିକଲ୍ଟୁର ଏବଂ ଜି.ବି. ପଞ୍ଚ ଯୁନିଭର୍ଟି ଅଫ୍ ଏଗ୍ରିକଲ୍ଟୁର ଆଣ୍ଡ ଚେକନୋଲୋଜିରେ ଏମ.ଏସ୍ସି. ଏଗ୍ରିକଲ୍ଟୁର କୋର୍ସ କରିଥିଲି । ଏହାପରେ ମୁଁ ଡିଶିଆ ଫରେଷ୍ଟ ସର୍ତ୍ତସ ପାଇଁ ପରାକ୍ଷା ଦେଇ ସେଥିରେ ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟା ପରେ ପ୍ରଥମେ ୨ ବର୍ଷ ତ୍ରୈମିତି ରେ ରହିଲି । ଏହି ସମୟରେ ମୋତେ କିଛି କିଛି ଶ୍ଵାଙ୍ଗପେଣ୍ଟ ମିଥୁଳା ; ଯାହାକି ହେବି ସମୟରେ ତ୍ରୈମିତି ବାବଦେ ହେଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ତା'ପରେ ମୋର ପ୍ରଥମ ପୋଣ୍ଡି ହୋଇଥିଲା ସହକାରୀ ବନ ସଂରକ୍ଷଣ ଭାବେ ଅନୁଗୋଳ ଫରେଷ୍ଟ ଡିଜିଜନ୍‌ରେ । ୧୯୯୦ ମଧ୍ୟା ନଭେମ୍ବର ୪ ରେ ମୁଁ ପୋଠାରେ ଜାଏନ କରିଥିଲି । ଏଠାରେ ପ୍ରଥମ କରି ଯେଉଁ ଦରମା ମିଥୁଳା, ସେଥିରେ କିଛି ଚଙ୍ଗାରେ ଅନୁଗୋଳ ଅଧିକାରୀ ଦେବୀ ମା' ବୁଜା ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ପାଖରେ ଭୋଗ କରିଥିଲି । ସେହିପରି ପ୍ରାୟ ୧୦ / ୧୨ ଜଣ ମୁଖ୍ୟାରଙ୍କିଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବାପାଇଁ ମନ୍ଦିରର ପୁଜାରାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କିଛି ଚଙ୍ଗା ଦେଇଥିଲି । ଏଥୁପରି ମୋ ଅଧିଷ୍ଠିତ ମୋ ଅଧିଷ୍ଠିତ ପାଖରେ ଥିବା ଏକ ହୋଗେଲୁ (ଯେଉଁଠାରେ ମୁଁ ପ୍ରତିଦିନ ଖାଇଥାଏ)ରେ ଶୋଭା ବୋଲି ଜଣେ କୁନ୍ତିପିଲା କାମ କରୁଥିଲା । ପରା ପ୍ରତି ତା'ର ଖୁବ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା । ତେଣୁ କିଛି ଚଙ୍ଗାରେ ତା'ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷାବୋଧ ବହି, ୨ଟା ଖାତା, ରବର, ପେନ୍‌ସିଲ୍ ଆଦି କିଣି ଦେଇଥିଲି । ସେଦିନ ତା'ର ଖୁସି କହିଲେ ନସର । ଏବୁ ପରେ ଯେବେ ମୁଁ ଘରକୁ ଯାଇଥିଲି ବିଳିଥିବା ଦରମା ଚଙ୍ଗା ସବୁକୁ ବାପାଙ୍କ ହାତରେ ଦେଇ ଦେଇଥିଲି । ବାପାମା'ଙ୍କର ଆମେ ଥିଲୁ ୫ ପୁଅଣ୍ଡିଆ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଥିଲି ମିଟିଆ । ମୋ ଉପରେ ବଡ଼ ବୁଲ ଭାଇ ଓ ତଳେ ସାନ ଦୁଇ ଭଉଣୀ । ବାପା ପୋକିଯି ବିଭାଗରେ ବାକିରେ କରୁଥିଲେ । ଘରର ସେହିତି କିଛି ଦାନ୍ତିର ନ ଥିଲେ ବି ପ୍ରତିମାସରେ କିଛି କିଛି ଚଙ୍ଗା ମୁଁ ଘରକୁ ପଠାଇ ଦେଇଥିଲି । ଯା'ଭିତରେ

ଅନେକ ବର୍ଷ ବିତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣାଇଛି । ଗଜିର କ୍ଷେତ୍ରରେ ବହୁ ଲୁଣକୁ ମୋର ବଦଳି ହୋଇଛି, ତା'ସହିତ ପ୍ରମୋଶନ ବି ମିଳିଛି । ଏବେ ମୁଁ କେବୁଝର ବନ୍ୟୋଗୀଣ ଡିଭିଜନ୍, ଆନନ୍ଦପୂରରେ ବନଖଣ୍ଡ ଅଧିକାରୀ ଭାବେ ଅବସ୍ଥାପିତ । ଗଜିର ବାଦ ଅଭିନନ୍ଦ ପ୍ରତି ମୋର ଖୁବ୍ ରୁଚି ରହିଛି । ସମ୍ମ ଶ୍ରେଣୀର ପଢ଼ିଲାବେଳେ ସ୍କୁଲ ଭ୍ରାମାରେ ବାଜି ରାଉତ ଭୂକିଳାରେ ଅଭିନନ୍ଦ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମୁଁ ପାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଅଭିନନ୍ଦରେ ହେଁ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନ ଜିବିବା ସହ ପୁରୁଷ ହେଁ ହେବାରୁ ମୋ ଭିନ୍ନରେ କ୍ରମେ ଅଭିନନ୍ଦ ପ୍ରତି ବେଶ ଆସୁଥିବାଇଥିଲା । ତା'ପରତୁ ମୁଁ ଆଉ ଫେରି ଗାହିଁନା । ଅଭିନନ୍ଦ ଯାଙ୍ଗକୁ କଲେଜପଢ଼ା ସମୟରେ ନିଜେ ନାଟକ ଲେଖିବା ସହ ସେଥିରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବା ମଧ୍ୟ ଆଗ୍ରହ କରିଦେଲି । 'ଆମେ ପାଗଳ' ହେଉଛି ମୋ ଲିଖିତ ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ ନାଟକ । କେବଳ ନାଟକ କୁହେଁ 'ନିର୍ବିଶ ସ୍ଵପ୍ନ' ନାମରେ ଏକ ଓଡ଼ିଆ ଚଳକ୍ଷିତ୍ର ଏବଂ 'ଫଟା କପାଳ' ନାମରେ ଏକ ଟେଲି ଫିଲ୍ମରେ ବି ଅଭିନନ୍ଦର ସୁଯୋଗ ମୁଁ ପାଇଛି । ଏସବୁ ଥୁଲା ମୋ ଗଜିର ଜୀବନର ପୂର୍ବ କଥା । ଗଜିର କରିବା ପରେ ବେଶ କିମ୍ବଦିନ ଏହି ଲାଜନ୍ତର ଦୂରେଇ ଯାଇଥିଲା । ହେଲେ ପୁନର୍ବାର ୨୦୦୪ରେ ଯେବେ ମୁଁ ପୁଲବାଣୀରେ କାମ କରୁଥିଲି, ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ବନାନୀ ନାମରେ ଏକ ନାଟ୍ୟସଂସ୍ଥା ପ୍ରାୟତଃ ବନ୍ଦ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିଲା । ତାଙ୍କ ନାଟ୍ୟସଂସ୍ଥା ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତର ଚାଲୁକରି ଦୁଇଟି ନାଟକରେ ଅଭିନନ୍ଦ କରିବା ସହ ଗୋଟିଏରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇଥିଲା । ବାପ ତା'ପରତୁ ପୁଣି ଏହି ଧାରାରେ ପଢ଼ିଗଲି । କେବଳ ନାଟକ ଲେଖିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେବାରେ ନିଜକୁ ସାହିତ ନ ରଖୁ ଧାରାବାହିକରେ ପୁନର୍ବର୍ତ୍ତ ଅଭିନନ୍ଦ କରିବା ଆଗ୍ରହ କରିଛି; ଯାହା ମୋତେ ଏବେ ଏକ ଜିନ୍ଦ ପରିଚିତ ଆଣିଦେଇଛି ।

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ନାଟ୍ୟ ଅଭିନେତା, ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା
କେମୁଣ୍ଡର ବନ୍ୟୋଧା । ଉଚ୍ଚିଜ୍ଞନ୍ତର
ବନନ୍ଦଶ୍ଵର ଅଧିକାରୀ । ଅଙ୍ଗିତ ଶତପଥୀ
ମିଳ ପ୍ରଥମ ଗୋଜଗାର ସମ୍ପର୍କରେ
ଯାହା କୁହୁକ୍ଷି... ।

ମନପୋହିନୀର ରକ୍ଷଣା କଥା, ଘତିକେ ବୁଲାଇ ଦେଉଛି ମଥା

ପ୍ରଶ୍ନ- ଜଣେ ସୁଦରୀ ମୋ ମନରେ ଘର କରିଥାଇଛି । ତା' କଥା ଭାବି ଭାବି ମୋ ଦିନ ବିଟି ଯାଉଛି । କ'ଣ କରିବି ?

ଉଦ୍‌ଧରଣ: ଯେଉଁ ସୁଦରୀ ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ଘାର କରିଛି ତାହାର ଠିକଣା
ବୋଧହୃଦୟ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ସେପଟେ ସେହି ତତ୍ତ୍ଵଶାର କଥା ଆପଣଙ୍କ
ମନକୁ ଆୟୋଜିତ କରୁଛି । ପୁଣି ଆପଣଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଉଦବେଳୀତିତିକ
ହୋଇଥିବା କଥାଗୁଡ଼ିକ ସେହି ମନ ଭିତରେ ଚାପି
ହୋଇରହିଛି । ‘ମନମୋହିନୀର ରଙ୍ଗିଲା କଥା,
ଘଡ଼ିକେ ବୁଲାଇ ଦେଉଛି ମଥା ।’ ଯଦି
କେବେ ଭେଟ ହୋଇଗଲା
ତେବେ ବେଳକାଳ ଦେଖୁ
ନିଜ ମନ ଭିତରେ ଆୟୋଜିତ
ହୋଇଥିବା ବହୁ ଦିନର କଥା ତା’
ସାମନାରେ ଉଗାଳି ପକାନ୍ତୁ । ଯଦି
ବହି ପିନ୍ଧ ହୋଇଗଲା, ତେବେ
ଧରିନିଆନ୍ତୁ ଯେ ଯାହାକୁ ନେଇ
ଆପଣ ଚେନସନରେ ତାହା
ହୁଏତ ଦୂର ହୋଇଯାଇଛି ।

ପ୍ରଶ୍ନ-ଜଣେ ସୁଧାରା
ମୋତେ କଣେଇ କଣେଇ ଗାହୁଛୁ ।
ହେଲେ ତାକୁ ଯଦି ମୋ ମନର କଥା କୁହେ,
ହେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବ ତ ?

ଉତ୍ତର: ‘ସ୍ଵପ୍ନ ସୁଦୟରୀ କନକ ଗୋରା,
ତା’ ଚାହାଣୀ କିଛି ମନକୁ ଚେରି’ ସେହି
ଚାହାଣୀରେ ଛୁଟ ପ୍ରେମ ପଥିଲି ସଙ୍କେତ ଲୁଚି
ରହିଛି। ମନକୁ ଥଣ୍ଡା କରି ତାହାକୁ ଭଲ
ଭାବରେ ଜର୍ଜମା କରନ୍ତୁ। ଯଦି ପ୍ରେମ
କରିବାକୁ ଥଣ୍ଡା ଭିତ୍ତିକୁ ତେବେ ମନରେ

କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନାଗାତା ରଖିଲୁ ନାହିଁ । ଏପରି ବଳ
ପକାନ୍ତୁ ଯେମିତି ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ଏକାଥରେ କିମ୍ବ
ହୋଇ ଫୋଲିଯିବ ।

ପ୍ରକ୍ରି- ଜଣକ ଜାଗରେ ପଡ଼ି ମୁଁ ଜଣେ ଝିଆକୁ ଭଲ
ପାଇଲି । ବେଶ କିଛି ମାସ ଆମର ପ୍ରେମ ଆଗକୁ
ଆଗେଇଲା । ହେଲେ ଏବେ ମୋ ପ୍ରେମିକା ମୋଠାରୁ
ଦୂରେଇ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛା । ମୁଁ ଏବେ କ'ଣ କରିବି ?

ମୁଣ୍ଡ, ଫଟକ
ଭାରତ

ଭାରତ: ଯେତେବେଳେ ସାଙ୍ଗ କଥାରେ ପଡ଼ି ସେହି ସୁଦିରୀକୁ ଭଲ ପାଇ ବସିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ନେଇ ଗରୀର ଭାବରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଥିଲା । ପ୍ରେମିକା ଚଖସ କରିବା ସମାପ୍ତରେ ବୋଧହୃଦୟ କିଛି ଭୁଲ ଭଚକା ରହିଯାଇଛି । ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମିକା ଆପଣଙ୍କଠାରୁ ଦୂରେ ଯିବାକୁ ଗହୁଁଛା ଯଦି ଏକଥା ସତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ସେଭଳି ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଭରସା କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । କାରଣ ସେ ହୃଦୟ ଅଧା ବାଟରେ ଆପଣଙ୍କ ହାତ ଛାଡ଼ି ଦେବାର ଯଥେଷ୍ଟ ସମ୍ବନ୍ଧନ ଗହୁଁଛା । ତେଣୁ ପୂର୍ବରୁ ସର୍ଜନ ରହିବା ନିଶ୍ଚାତି ଜୁଗାଟା ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ପ୍ରେମର ସ୍ଵାଦ କିପରି କହିବେ କି ସାଥୀ ?

ଉତ୍ତର: ଯିଏ ସଙ୍ଗ ଦିଲ୍ଲିରେ ପ୍ରେମ କରିଛି ସେ ହୁଁ ପ୍ରେମର ଅସାଲ ଚାର୍ମ କ’ଣ ତାହା ଜାଣିପାରିଛି । ଯଦି ପ୍ରେମ କେବଳ ନାମକୁ ପାତ୍ର କରୁଥାଆନ୍ତି ତେବେ ତାହା ସବୁବେଳେ ପାରିଛିଆ ଲାଗିଥାଏ । ତେଣୁ ନିଜ ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକା ଉପରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ବିଶ୍ୱାସ ରଖନ୍ତୁ । ପ୍ରେମରେ ଯେମିତି ଅବିଶ୍ୱାସର ଭାଇରୟ ଏଣ୍ଠି ନ କରେ ସେଥିପ୍ରତି ସତର୍କ ରୁହନ୍ତୁ ।

ଅଜବ ଡିମ୍ବ

ଜିନ୍ଦ ପ୍ୟାଶନ କେବେ ଆଉରୁଡ଼େରେ ହୋଇ ନ
ଥାଏ ସବୁବେଳେ ଏହାର ଗାହିଦା ରହି ଆସିଛା କାରଣ
ସମୟକ୍ରମେ ଏହାର ଶ୍ଵାଇଲରେ ଆସିଛି ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ।
ହେଲେ କିମ୍ବି ଜିନ୍ଦର ଶ୍ଵାଇଲ ଏତେ ଅଜବ ଭାବେ ଡିଜାଇନ୍
କରାଯାଇଛି ଯେ, ତାଙ୍କୁ
ପିଣ୍ଡବାକୁ ହୁଏତ କେହି ଚାହିଁବେ...

ଏସିମେଟ୍ରିକାଲ ଜିନ୍ଦ: ଯୁକ୍ତେନର ପ୍ୟାଶନ ବ୍ରାଣ୍ଡ କେମିନ୍ୟା ଶନାଇତର ଜିନ୍ଦର ଏକ ନୂଆ ପ୍ୟାଶନ ତ୍ରେଣ୍ଟ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି। ସେ ହେଉଛି ଏସିମେଟ୍ରିକ ଜିନ୍ଦ । ଏଥରେ ଗୋଡ଼ ପିଟେତ ଗାଇର୍ ଲେବ୍ ହୋଇଥୁବାବେଳେ ଅନ୍ୟଟି ଡ୍ରାଇଭ ଲେବ୍ ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏଥରେ ଦୁଇଟି ଶ୍ଵାଇଲର
କମିନେଶନ୍ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ମୋଶ ଏସିମେଟ୍ରିକାଲ ଜିନ୍ଦ: ଏସିମେଟ୍ରିକାଲ ଜିନ୍ଦ ଭଲ ଏଥରେ ବି ଗୋଟିଏ
ଗୋଡ଼ ଗାଇର୍ ଲେବ୍ ହୋଇଥୁବାବେଳେ ଅନ୍ୟଟି ଡ୍ରାଇଟ ଲେବ୍ । ତେବେ
ଡ୍ରାଇଟ ଲେବ୍ର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ଵ ଗ୍ରାମ୍ପରେଣ୍ଡ ହୋଇଥାଏ । ଫଳରେ
ଅଣ୍ଟାରୁ ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବି ଅଂଶ ଦେଖାଯାଏ ।

ଆର ଲେବ୍ର ଜିନ୍ଦ: ଏହି ଜିନ୍ଦ ତ ବହୁତ ଅଜବ । ଏହାର ଗୋଟିଏ ପଟ
ଗୋଡ଼ ନ ଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟ ଗୋଡ଼ଟି ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲମ୍ବ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ
ଏହି ପ୍ୟାଶନ ତ୍ରେଣ୍ଟକୁ ଆପଣେଇବା ସମୟକୁ ପକ୍ଷେ ସହଜ ନୁହେଁ ।

ମିର ନି' ପ୍ୟାର ଜିନ୍ଦ: ରିପ୍ ଜିନ୍ଦ ତ ପ୍ରାୟ ସମୟେ ପିଛିଥୁବେ । ହେଲେ
ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ । କାରଣ ଏହି ଜିନ୍ଦର ପଟ ଅଂଶରେ କଞ୍ଚା ତାଙ୍କ ମାସ
ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଫଳରେ ଏହା ଦେଖିବାକୁ ବେଶ ଅଜବ ଲାଗେ ।

ମତ୍ୱ ଶ୍ଵାରତ୍ତ ଜିନ୍ଦ ଓ ଜ୍ୟାକେର୍: ସମୟେ ସପା ପୋଷାକ ପିଣ୍ଡବାକୁ ପସନ୍ଦ
କରନ୍ତି । ହେଲେ ଏହି ଜିନ୍ଦ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବ ଡର୍ଟ ଲୁକ୍ । କାରଣ ଏଥରେ
କାପୁଅ ଦାଗ ଲାଗିବା ଭଲ ଡିଜାଇନ୍ ହୋଇଛି । ଖାଲି ଜିନ୍ଦ ପ୍ୟାଣ୍ ନୁହେଁ
ଜ୍ୟାକେର୍ ବି ଏହି ଡିଜାଇନ୍ରେ ଉପଲବ୍ଧ ହେଉଛି ।

କିଲ୍‌ପିନ୍ ପ୍ୟାର ଜିନ୍ଦ: ଏହି ଜିନ୍ଦର ଆଶ୍ଵନିକଟରେ ଝରକା ପରି ଗ୍ରାମ୍ପରେଣ୍ଡ
ପ୍ୟାର ରହିଥାଏ । ଫଳରେ ଆଶ୍ଵ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଦେଖାଯାଏ ।

ଡବଲ୍ ଜିନ୍ଦ: ଏଥରେ ବୟପ୍ରେସ୍ ଜିନ୍ଦ ଓ ହାଇ ଫ୍ରେଷ୍ ଜିନ୍ଦର କମିନେଶନ୍
ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚ ଜିନ୍ଦର ଫ୍ରେଷ୍ ଲାଇନ୍ ଦୁଇଟି । ଗୋଟିଏ ହାଇ
ଫ୍ରେଷ୍ ହୋଇଥୁବାବେଳେ ଏହାର ତଳକୁ ବୟପ୍ରେସ୍ ଜିନ୍ଦର ଫ୍ରେଷ୍ ରହିଛି ।

ଡବଲ୍ କଲର ପ୍ୟାଣ୍: ଏହି ପ୍ୟାଣ୍ଟର ଦୁଇଟିଯାକ ଗୋଡ଼ର ରଙ୍ଗ ଭିନ୍ନ
ଭିନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ଗୋଟିଏ ପଟ କୁ ହୋଇଥୁଲେ ଅନ୍ୟ ପଟ କ୍ଲାକ
ହୋଇଥାଏ । ଏହା ତ୍ରେଣ୍ଟି ଲୁକ୍ ଦେଇଥାଏ ।

ତମୁଣ୍ଡୀ

ସୁରନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶ
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ।

ହାତ୍ ହାତ୍

ଚିତ୍ତ

ପ୍ରପୁ ମା'ଙ୍କୁ: ମାମା, ମୁଁ ଚିତ୍ତ
ଦେଖୁ ଦେଖୁ ପଢ଼ିବି କି ?
ମା': ହଉ କିନ୍ତୁ ଅଛି ।
ପ୍ରପୁ: ଥ୍ୟାକ ସୁ ମାମା ।
ମା': ହେଲେ ଗୋଟେ କଥା ଚିତ୍ତ ଅନ୍ତରୁକୁ
କରିବୁନି ।

ହୃଦୟ

ରମେଶ ସୁରେଶଙ୍କୁ: କାଲି ମୁଁ ଗୋଟିଏ
କଥା ଭାବି ଭାବି ରାତି ସାରା
ଶୋଇପାରିନି ।

ସୁରେଶ: କୋଉ କଥା ?
ରମେଶ: ଅନେକେ କୁହାନ୍ତି ମୋ ହୃଦୟ
ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ହେଲେ ହୃଦୟ ଭିତରେ ତ
ହାତ ନ ଥାଏ ସେ ଭାଙ୍ଗେ କେମିତି ?

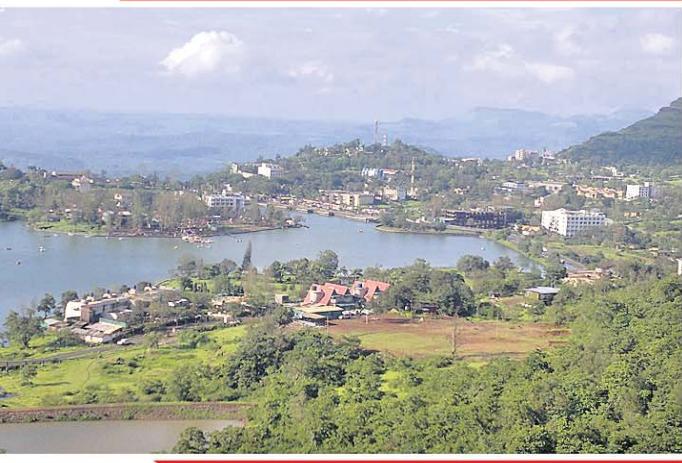
ତୋର

ଥରେ ଗୋଟେ ତୋର ଜଣଙ୍କ ଘରୁ
ତୋର କରି ବୁଝଗାୟ ପାଦ ତାପି
ତାପି ବାହାରୁଥାଏ । ଏଟିକିବେଳେ

କୁନି ପୁଅର ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ।
କୁନି ପୁଅ କହିଲା: ଭଲ ଦଶା ଯଦି
ଅଛି ମୋ ସ୍କୁଲ ବ୍ୟାଗ
ନେଇଯା' । ନହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କ
ଉଠେଇ ଦେବି ।

ଅନନ୍ୟ ଶୈଳନିବାସ

ସାପୁତ୍ରାରା

ଶୁଭରାତ୍ରିକୁ ଏକ ଅନନ୍ୟ ଶୈଳନିବାସ ଭାବେ
ସାପୁତ୍ରାରାର ବେଶ ନାଁ
ରହିଛି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଏଠାରେ
ପାହାଡ଼, ଜଙ୍ଗଳ, ହୃଦ ଆଦି
ବୁଲି ଦେଖିବା ସହ ବୋଟି,
ପାରାମ୍ଭାଇଟିଂ ଭଳି ବହୁ
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ କ୍ରୀଡ଼ାର ଆନନ୍ଦ
ମଧ୍ୟ ନେଇପାରିବେ...

ଶୁଭରାତ୍ରର ତାଙ୍କ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ସହର ହେଉଛି ସାପୁତ୍ରାରା । ଏହା ଛୁନୀଯ ଏକ ଶୈଳନିବାସ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ବେଶ ପରିଚିତ । ସମୁଦ୍ରପରିନିର୍ମାଣ ପ୍ରାୟ ୩୦୦୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତାରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହି ଅନନ୍ୟ ଶୈଳନିବାସଟିର ଆକର୍ଷଣୀୟ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ ବେଶ ଆବୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ବର୍ଷାଵାରୀ ଏଠାରେ ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ଭିତ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଅନ୍ୟଦିନ ତୁଳନାରେ ବିଶେଷକରି ଖରାଦିନେ ଏଠାକୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କର ଆଗମନ ହୋଇଥାଏ ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ

ଏହି ଶୈଳନିବାସରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ବହୁ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ପାହାଡ଼, ଜଙ୍ଗଳ ପରିବେଶିତ ଅଞ୍ଚଳ, ହୃଦ ତଥା ସନ୍ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପ୍ଲାନେଟ ଦେଖିବାକୁ ପାଇପାରିବେ । ଯେମିତିକି:

* ସାପୁତ୍ରାରା ହୃଦ: ଉଚ୍ଚ ଶୈଳନିବାସରେ ରହିଛି ଏହି ଲୋକପିଯ ତଥା ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୃଦ । ସାପୁତ୍ରାରା ନାମାନ୍ତରାରେ ଏହାର ମଧ୍ୟ ନାମକରଣ ସାପୁତ୍ରାରା ହୃଦ ରଖାଯାଇଛି । ଏହି ହୃଦରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଆମୋଦପ୍ରମୋଦ ପାଇଁ ବୋଟିଂ ସୁବିଧା ବି ରହିଛି । ସଂଖ୍ୟତ ଖରାଦିନେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଏଠାକୁ ବୋଟିଂ ପାଇଁ ଆସିଥାଏ ।

* ନାଗେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର: ଜଙ୍ଗଳ ପରିବେଶିତ ଏକ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ରହିଛି ଏହି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପାଇଁ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଏଠାକୁ ଯାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ କରିବା ସହ ଜଙ୍ଗଳ ପରିବେଶରେ ବୁଲି ଅପୂର୍ବ ଆନନ୍ଦ ଲଭିପାରିବେ ।

* ସାପୁତ୍ରାରା ଆଦିବାସୀ ସଂଗ୍ରହାଳୟ: ଏହି ସଂଗ୍ରହାଳୟରେ ମୁଖ୍ୟତ ଆଦିବାସୀଙ୍କ କଳା, ସଂସ୍କରିତ, ପୋଷାକ, ଗରଣ୍ଯ୍ୟ ତଥା ଭାଙ୍ଗ କ୍ଷେତ୍ରର ପୂର୍ବ ଲଭିତ୍ୟାବା ଉପରେ ଆଧାରିତ ବିଭିନ୍ନ ଜିନିଷକୁ ସାଇଟ ରଖାଯାଇଥାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

* ସନ୍ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ: ସାପୁତ୍ରାରାରେ ଏମିତି ଅନେକ ଛୁନୀ ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ବସି ସୁଯୋଗ୍ୟ ଅପୂର୍ବ ଦୃଶ୍ୟକୁ ମନଭରି ଉପଭୋଗ କରିପାରିବେ ।

* ରିବା ଜଳପ୍ରାପାତ: ସାପୁତ୍ରାରାକୁ ପ୍ରାୟ ୪ କି.ମି. ଦୂରରେ ରହିଛି ଏହି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଜଳପ୍ରାପାତ । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ରହିଲେ ସାପୁତ୍ରାରା ଶୈଳନିବାସ ବୁଲିବା ସହ ଏହି ଜଳପ୍ରାପାତ ଦେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇପାରିବେ ।

କେବେ ଯିବେ

ବର୍ଷର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ବାହଁବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ସାପୁତ୍ରାରା ବୁଲିବାକୁ ଯାଇପାରିବେ । ହେଲେ ଛୁନୀଯ ପାଣିପାଇ ସୁଚନା କେନ୍ଦ୍ରର ମତାନ୍ତ୍ରୀଯ, ସାପୁତ୍ରାରା ଯିବା ପାଇଁ ଖରାଦିନ ଓ ଶାତଦିନ ହେଉଛି ସବୁ ଉପସ୍ଥିତ ସମୟ । କାରଣ ଖରାଦିନେ ଏଠାକାର ଜଳବାୟ ବୁଲାବୁଲି କରିବାକୁ ବେଶ ଅନୁକୂଳ ରହିଥାଏ । ସେହିପରି ଶାତଦିନେ ଏଠାରେ ଥୁବା ହୃଦ ନିକଟକୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଭ୍ରମଣକାରୀ ପକ୍ଷୀ ଉଠି ଆସୁଥିବାର ଏହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କୁ ନିଆରା ଅନୁଭୂତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।

କେମିତି ଯିବେ

ସାପୁତ୍ରାରା ଯିବାପାଇଁ ଗମନାଗମନର ବି ଭଲ ସୁବିଧା ରହିଛି । ଡିପାର୍ଟ୍ମେଣ୍ଟ୍ ଦେଖିବାକୁ ପାଇପାରିବେ । ଯେମିତିକି:

* ସାପୁତ୍ରାରା ହୃଦ: ଉଚ୍ଚ ଶୈଳନିବାସରେ ରହିଛି ଏହି ଲୋକପିଯ ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସୁବିଧା ରହିଛି । ସାପୁତ୍ରାରାର ନାମାନ୍ତରାରେ ଏହାର ମଧ୍ୟ ନାମକରଣ ସାପୁତ୍ରାରା ହୃଦ ରଖାଯାଇଛି । ଏହି ହୃଦରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଆମୋଦପ୍ରମୋଦ ପାଇଁ ବୋଟିଂ ସୁବିଧା ବି ରହିଛି । ସାପୁତ୍ରାରା ହୃଦରେ ବୋଟିଂ କରିବା ସହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଏଠାରେ ପାଇଁ ଆସିଥାଏ ।

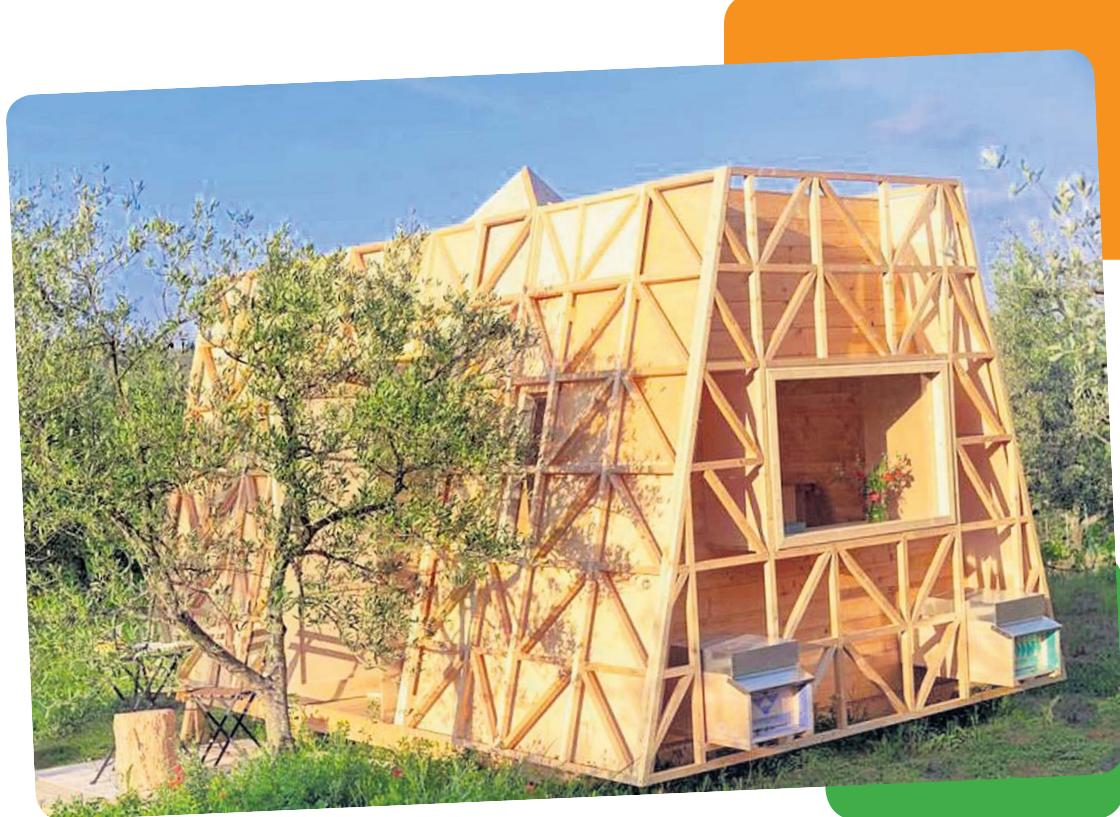
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ

ସାପୁତ୍ରାରା ହୃଦରେ ବୋଟିଂ କରିବା ସହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ବାହଁଲେ ଏଠାରେ ପାରାମ୍ଭାଇଟିଂ ମଧ୍ୟ ମନା ନେଇପାରିବେ । କେବଳ ସେତିକି ମୁହଁସେ ଏଠାରେ ଥୁବା ଲଜକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ସ୍ଵରକୁ ପୁନର୍ବାର ଶୁଣିବାର ଆନନ୍ଦ ବି ଲଭିପାରିବେ । ତା'ସହିତ ଏଠାକାର ଜଙ୍ଗଳ ପରିବେଶରେ ଥୁବା ବହୁ ଔଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷବାଜି ବୁଲି ଦେଖିବା ସହ ସେ ସମ୍ପର୍କିତ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିପାରିବେ ।

ଶୋଇବେ ମହୁମାଛିର ଗୁଣୁଗୁଣୁ ଶବ୍ଦ ଶୁଣି

ଆଖପାଖରେ ଯଦି କିଛି ମହୁମାଛି ବୁଝୁ ବୁଝୁ କରି ଉଡ଼ି ବୁଲାନ୍ତି,
ତେବେ ଭାରି ଭର ଲାଗେ । ହେଲେ ଜଗାଲୀର ଦକ୍ଷିଣଭାଗରେ
ଥିବା ଗ୍ରୋଗୋଲ ଗାଁର ରୋକୋ ପିଲୋମେନୋ ଟିଆରି କରିଛନ୍ତି
ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ଏମିତି ଏକ ମହୁମାଛି ପାର୍ମ, ଯେଉଁଠାରେ ଅତିଥିଙ୍କୁ
ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ମହୁମାଛିଙ୍କ ବୁଝୁ ବୁଝୁ ଶବ୍ଦରେ ଶୋଇବାର ସ୍ଥାପନା
ଦିଆଯାଉଛି । ଭଲ ପାର୍ମକୁ ଡିଜାଇନ କରିଛନ୍ତି ତେଭିତ ଗାଗଲିଆବୁ ।
୧ ମିଲିଯନ ମହୁମାଛି ରହୁଥିବା ଏକ ମହୁଫେଶନ ଚାରିପଟେ ଟିଆରି
ହୋଇଛି କାଠରେ ଟିଆରି ଏହି ପାର୍ମ । ଖର୍ଜ ହୋଇଛି ୧୦୦୦୦
ଡଳାର । ମହୁମାଛିଙ୍କ ଶବ୍ଦ ଓ ସୁଗନ୍ଧ ଭିତରେ ଶୋଇଲେ ବି’
ଥେରାପାର ଅନୁଭୂତି ମଳିଥାଏ । ଶୋଇବାବେଳେ ସିଲିଂରେ
ଦେଖୁନ୍ତୁଏ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରଧରଣର ବକ୍ଷ, ଯାହା ଭିତରେ ମହୁମାଛିମାନେ
ମହୁ ଜମା କରିବା, ବସା ବାନ୍ଧିବାରେ ବ୍ୟୟନ୍ତ ଥିବା ଦେଖୁନ୍ତୁଏ ।

କାର୍ତ୍ତୁନ କର୍ନର

ଆମ କାନ୍ଦୁଟା ଭାରି ପତଳା । ପଡ଼ିଶା ଘର ଲୋକ
ଆମ କଥାକୁ ଶୁଣିଦିବାଛନ୍ତି । କାନ୍ଦୁକୁ ମୋଟା କରିଦେବା ।

ନାହିଁ ଥାଉ । ଏମିତି କଲେ ତାଙ୍କ କଥା
ଆମେ ଆଉ ଶୁଣିପାରିବାନି ।

କଥା ଟାର୍

ଶୀମାନ୍ ସର୍ବଗ୍ରିଳ

ଥାପି ତାଙ୍କ ଘରେ ଅଭାବନାହଁ । କଣ ବୁଝିପାରିଲେନି ? ତେବେ ଶୁଣାହଁ ।
ତିକଣ୍ଠ ପୋଖତ ଦେପାରା ଅଛନ୍ତି, ଯିଏ ନିଜେ କଣ୍ଠ ଅମଳକରୁଣ୍ଟି ନାହଁ ।
ହାତୁରୁ କେବଳ ଦର୍ଶିପଳା ବଚକରା ନେଇକି ଯାଆନ୍ତି । ସେଇରୁ ତାଉଳ,
ମୂଗ, ବିରି, ପରିବାପତ୍ର କଣ୍ଠ, ସେଇଠି ପ୍ରାୟ ସେଇଦାମରେ ବିକି ସଞ୍ଜକୁ
ସରଦାପତ୍ର ଘରପାଇଁ ଆଣି ବେଶକିଛି ମୋଗାଟଙ୍କା ଖୋସଣିରେ ଖୋସି
ଫେରନ୍ତି । ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଏମନ୍ତ ରହସ୍ୟ ଭେଦ ନକରିପାରି ପରିବାରୁ
ସେମାନେ କହନ୍ତି, — “ଏଇଟା ଦେପାରାଙ୍କ କଳାକୌଶଳମୁକ୍ତିର ଖେଳ ।
ବା ! ଚମକ୍ଷାର କଥା । ଖରା ବରଷାରେ ଜମିରେ ଖଟି ଫଳର ଅମଳକରିବା
ଦର୍ଶାରନାହଁ ଅଥବା କାଷାଙ୍କୁ ଏମାନେ ବେଶାପାଇବା ପାଇଥାନ୍ତି । ସେମିତି
ଫଳାଙ୍କୁ ମାଳିକ ଢେରେ ଟଙ୍କା ବିନିଯୋଗକରି କଳକାରଖାନା ବସାନ୍ତି ।
କଞ୍ଚାମାଳ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି । କୁଶଳୀ ତାଳିମପ୍ରାସ୍ତ କର୍ମଗରାଙ୍କୁ ଦରମାଦେଇ
ରଖନ୍ତି । ବେଶ ମୋଟା ରକମର ଲଲେକ୍ଷିତିଲ ପୈଠ କରନ୍ତି । ତ୍ୟାବୁ ଠିକ
ସମୟରେ ଦିଅନ୍ତି ବହୁ ସରକାରୀ ଅପିସକିଧାଇଲ୍ ମାଲ ଉପାଦାନ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ
ଲାଇସେନ୍ସ ପ୍ରାସ୍ତ ହେଲାପରେ ଯେଉଁ ଜିନିଷ ବାହାର କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ
ତା’ ମୂଲ୍ୟ ଯାହା ଥାଏ, ସେଇଜିନିଷ ଖାଉଠି ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲାବେଳକୁ
ତା’ ଦାମ କୋଉଠି ଚାରିମୁଣ୍ଡା ତ କୋଉଠି ଆଠମୁଣ୍ଡା ବି ହୋଇଯାଇଥାଏ ।
ଚତୁରିଆ ବୁଝିଆ ଦେପାରା ସେତେ ରିକ୍ତ ନନେଇ ମଞ୍ଚରେ ଏତେଳାଉ,
ଖାଉଠିର ତଣ୍ଡିପି ବାଉଁଚିନିଅନ୍ତି ଯେ, ତାହା ସାଧାରଣଙ୍କ ବୁଝି ବିଦ୍ୟାର
ଅଗୋଚର । ଖାଉଠି ଖାଲି ଜିନିଷର ଛପାମୂଲ୍ୟ ଦେଖୁ ଆଖିମୁଜି କିଣିଅନ୍ତି ।
ମଞ୍ଚରେ କିଏ କେତେ ଶୋଷିଲା, କିଏ କାହାକୁ ପୋଷିଲା, ଜିନିଷ ଦେଶୀ ନା
ବିଦେଶୀ । ସେ କଥା ଭାବିବାକୁ ବେଳକୁହଁ ? ତେବେ ଏମାନଙ୍କୁ ଏମିତିରେ
ଏତେଫଳଦା ମିଳୁଥିବାଦେଖୁ ବିଚରା ତାଷା ତାଷ ଛାଡ଼ି ଅଥବା ଫାଣ୍ଟି
ମାଲିକ ତାଳାମାରି ଏଇ ଦଳାଳଙ୍କ ବେପାରକୁ ଅଧିକ ମନ ବଳେଇଲେଣି ।

ଆଜ୍ଞା ! ଏମିତ୍ତରୁକୁ କେବେଳୁ ସହିତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ହେଲାଣି ।
ଚତୁରିଆ ଦଲାଳ ଯେମିତ ବେପାରରେ ଗାଁଙ୍ଗ ପାଙ୍ଗିବାକୁ, ସରାକାରକୁ
ଠକ୍କିଛାଇ ଅନେକ ଫେର ମୁଁପା, ଫେର ଆଜାନ୍ତର ଖୋଲି, ଫେରନେବେ ସିମା

ଓଡ଼ିଶାରେ ଶିକ୍ଷା ଓ ବିକାଶ ଧାର

ଲେଖକ-ମିଶାମଣି ଷଡ଼ଙ୍ଗ

ଅଣା ମାତ୍ରି କି ରିରି ମାତ୍ରି...

ମୋଟେ ସାହିତ୍ୟବାଦୀ କରୁନ୍ତଥିବା ବା ଭାଗବାଦୀ ଜୀବିନ୍ତଥିବା ଲୋକୀ ଯା' ତା' ଲେଖା ଚୋରେଇ ପଢ଼ି ଶୁଣେଇ ବଡ଼ କବି ବୋଲେଇ ତାଳିଛନ୍ତି ତା କିଏ ଜୀବନରେ ମେହେନଟି କରି ଖଣ୍ଡେ ବହି ନ କରିବି ହେରେ ଲୋକଙ୍କୁ ମୋଟା ରଙ୍ଗା ବିନିମୟରେ ସାହିତ୍ୟକ ସନମାନ ଉପାଧି ସାର୍କଟିକେଟ ପ୍ରଦାନ କରେଇ ମାଲାମାଳ ହେଉଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚମାଞ୍ଚରେ ଉଚ୍ଚକଷରେ ନାମ ଘୋଷଣାକରି ଥରକେ ଶହେ ପୁଜଶହେ ଜଣଙ୍କୁ ନାମା ଉପାଧିରେ ଭୂଷିତକରେଇ ନିଜଙ୍କୁ ଭୂଷୁପଣ୍ଡିତ ବୋଲେଇ ଆପଣା ଅଖା ଚଙ୍କାରେ ଫୁଲକରି ଗାଲିଛନ୍ତି । ମାନପତ୍ର ପାଇବାରେ ପାଗଳ ଅନେକେ ଏମିତି କାଜଗତ ଖଣ୍ଡକୁ ହଜାରେ.. ଦି' ହଜାରେ.. ପାଞ୍ଚହଜାରେ ମୂଲ୍ୟରେ କିଣି ଦଲାଲଙ୍କୁ ହୃଦୟାନନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି । ଗ୍ରାହକ ମଧ୍ୟ ମାନପତ୍ରରେ ମୁଣ୍ଡିଗାନ ପଢ଼ି ପବନରେ ଫୁଲି ଫୁଲୁବଳ ଭଳି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏମିତିକି କିଏ ରାଜ୍ୟପୁରାଯି କିଏ ଜାଗାଯି ତ କିଏ ଅନ୍ତର୍ଗାତୀୟ ପ୍ରାରୀୟ କବି ଲେଖନ ନିଜଙ୍କୁ ଭାବି ଏଇ କଣା ମାନପତ୍ର ଦେଖେଇ ନୋବେଳ ପରଦ୍ୱାରା ପାଇବେ ବୋଲି ସମ୍ପଦ ଦେଖାଲେଣି । ପକତ

ସୁମା ତୁ ନକଳି ଅଳକାର ବେଶି ଚକରକ ଦିଶେ...
 ଅଧିକ ବିକ୍ରିଷ୍ଟୁସ୍ | ଭବିଷ୍ୟତ କଥା ପଚାରେ କିମି ?
 ଏଇ ବେପାରୀ ମାଛତେଲରେ ମାଛ ଭାଜି
 ଏତେ ତେଲ ବଳେଇ ରଖୁଣ୍ଡି ଯେ ତାଙ୍କ
 ବଂଶକୁଟୁମ୍ବ ଆଜାଗାରେ ବୋଲିଲେ ବି ସାହୁନି ।
 ଯାକୁ ଯେ ଯାହା କହିଲେବି ବାଧେନି
 ଏଇଥୁପାଇଁ ଯେ, ମାନପତ୍ର ବେପାରୀ
 ହେବାଆଗର ମାନ ଛାତ ବିକ୍ରି ସାରିଥାଏ ।

ଜଣେ ବରିଷ୍ଠ ସାହିତ୍ୟକ ବନ୍ଧୁଗୁରେ ମୁଁ ବିଦ୍ୟାରେ ।
ନିଜ ମୋହେନଟିରେ କିଛି ମାନପତ୍ର ତାଙ୍କ କାଳିଗେ
ଖୁଲୁଥାଏ । ଜଣେ ଏମିତି ବେପାରା 1 ଆଗମନ କଲେ ।
ମାତ୍ର ଶାଠିଏ ମାନପତ୍ର ହାତରେ ଧରିଅଛି ।
ମୋ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟାତ ନେବେ ଓ ତାଙ୍କ ସାହିତ୍ୟ
ସନମାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଅତିଥି କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖି
ଜଣେଇବେ । ବନ୍ଧୁ ତାଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟ ଜୀବିନିଥିଲେ ।
ସେ ଘର ଉଚିତରେ ଥିଲାବେଳେ ବେପାରା ମତେ
ପଚାରିଲେ ଆପଣ ତାଙ୍କର କଣ ହେବେ ?

ମୁଁ ତାଙ୍କ ପୂଜ୍ୟା ସାଙ୍ଗ କହିବାରୁ, ସେ କହିଲେ ଏ ସାର ଏତେ ମାନପତ୍ର
କେତେ ଚଙ୍ଗାଦେଇ କିଶିଛନ୍ତି ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି କି ? ମୁଁ କାହିଁକି ପଚାରିବାରୁ
ସେ କହିଲେ ମତେ ଚଙ୍ଗା ପାଞ୍ଚହଜାରେ ଯଦି ଦିଆନ୍ତେ ଯାତ୍ର ବସୁନ୍ତ ବଢ଼ି
ଓ ଉଚ୍ଚପାଧିରେ ସନମାନୀୟ କରାନ୍ତି । ମୋର ବାରଚା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଅଛି ।
ମୋ ଫୋନ ନୟର ନିଆନ୍ତ୍ର । ଯେବେ ଚାହିଁବେ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବେ । ହାତୁ
ଆପଣଙ୍କୁ ଯଦି ଦୁନିଆ ଜାଣନ୍ତି, ତେବେ ମଞ୍ଚରେ ଅତିଥି କରି ବସେଇପାରିବୁ ।
ଖାଲି ଆଉ କିଛିଚଙ୍ଗା ନିର୍ଲୋଭରେ ହାତଖୋଲା । କଲେ ହେଲା ।

ମୁଁ ଭାବୁଳି ଆମେ କେତେ ଦୋକା ନୋହୁଁ ସାତେ ! ବିନା ଲେଖାରେ
ଯଦି ଏଡ଼େ ସନମାନ ପଦବୀ ମିଳୁଛି, ତେବେ ରାତି ଅନିଦ୍ରା ହେଲ ବହିଲେଖ
ଛାପି ବିକି କ୍ଷତି ସହିବା କି ଦର୍କାର ? ଏଇମାନଙ୍କ ପ୍ରଚର୍ଣ୍ଣ ତେଣ୍ଟା ପାଇଁ
ବହିଦ୍ଵିତୀୟ ମାନପତ୍ର ବିକା ଶହେଗୁଣା ବଢିଛି । ବିର କି ଅଖା ନଥାଇବି
ଖାଲି ଲାଭ ହେଲାଭ ମିଳୁଛି ।

-ମନ୍ତ୍ରାଜପତ୍ର, ପରୀ ମୋ: ୧୦୦୮୯୮୮୮୭

ପ୍ରାଚୀକ ସମୀକ୍ଷା

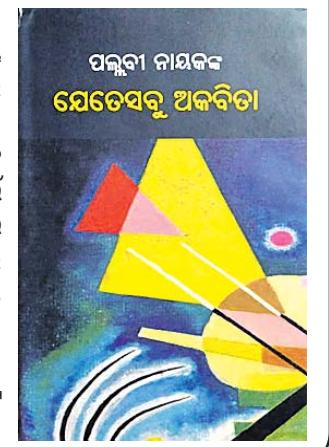
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲେଖକ - ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ କମ୍ପ୍ୟୁଟାର ସାମନ୍ତ ପ୍ରକାଶକ-ଆଗ୍ରହୀ, କଟକ

ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ଗଦ୍ୟ ସାହିତ୍ୟର ବିଶ୍ଵିଷ୍ଟ ଲେଖକ ଉଚ୍ଚର କମ୍ପ୍ୟୁଟାରିସାମନ୍ତରଙ୍କର
ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଏଥରେ ୧୦ଟି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମାଠଟି
ଲେଖା ପ୍ଲାନୀଟ ହୋଇଛି । ଆଲୋଚନା, ସମାଲୋଚନା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କାର,
ସନ୍ଧାନ, ରମ୍ୟବ୍ୟଙ୍ଗ ଓ ପୁରାଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସହିତ ଶେଷ ହେଉଛି ବିଶେଷ
ପ୍ରସଙ୍ଗ । ମନନଶାଳ ମନେବିଚାରର ପରିପ୍ରକାଶରେ ଲେଖାଗୁଡ଼ିକ ସମୃଦ୍ଧ ।
ଏଥରେ ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସ୍କରିକ ସମସ୍ୟା ଓ ସଂକଟର ବିପ୍ରତ ବିଶ୍ଵିଷ୍ଟ
କରାଯାଇଛି । ଦୁଇଟି ଦୁଇ ସମ୍ପକ୍ତରେ
ଆଲୋଚନା ରହିଛି । ସରସ ଓ ଲୟ
ପ୍ରସଙ୍ଗ, ବ୍ୟଙ୍ଗ ବିଦ୍ୱୁପର ତୀର୍ଯ୍ୟକ
ଦୃଷ୍ଟି ଓ ପୁରାଶର ଅନୁଶୀଳନ ଆଦି
ବିଷୟରେ ପୁଞ୍ଜାନୁପୁଞ୍ଜ ଆଲୋଚନା
ପୁସ୍ତକର ପାଠକୀୟତା ବୃଦ୍ଧି କରିଛି ।
ପ୍ଲାନୀଟ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ଥଥେ ନିଷ୍ଠା ଓ
ସୁଖପାଠ୍ୟ । ଗଦ୍ୟ ଭାଷାର ବିଷୟ
ଅନୁସାରେ ପ୍ରାୟାଗ ପୁସ୍ତକରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ
କରାଯାଇଛି । ବିଦ୍ୱାନ ସମାଲୋଚକ
ପ୍ରଫେସର ଦାଶରଥ ଦାସଙ୍କ ଅଭିମତ
ଗ୍ରହଣ ଦେଖିଷ୍ଟ୍ୟକୁ ପ୍ରତିପଳିତ କରିଛି ।
ପୁସ୍ତକଟି ରବେଷକଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ
ମହାଭର ଶିଳାମ୍ୟାସ ।

ପଲ୍ଲବୀ ନାୟକଙ୍କ
ଯେତେସବୁ ଅକବିତା
ପ୍ରକାଶକ—ଲେଖାଲେଖ, ଭୁବନେଶ୍ୱର
ପୃଷ୍ଠା ୫୩୦୮

ପଲ୍ଲେବୀ ନାୟକଙ୍କ ‘ଯେତେସେବୁ ଅକବିତା’ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି। ଏଥରେ ୪୭ଟି କବିତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି। ଆମ ଚାରିପାଖରେ ଘରୁଥିବା ଘଟନାକୁ ନେଇ କବିତାରେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି କବିତାରୁ । ‘ହେଲେ ପାଦ ଅନେକ ବନ୍ଧନ’କୁ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ନିଆଯାଉ । ପାଦ ଯୋଡ଼ିକରେ ଅଳଟା, ପାଉଜୀ ଆଉ ଝୁଣ୍ଣିଆର ସମାହାର । ଯାହା ଜଣେ ନାରୀ ଲାଗି ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ । ଛାତିରୁ ରହୁ ନିଃାତିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା ଜଣେ/ଏ ପାଦର ଧାରେ ଅଳଟା ପାଇଁ ଆଜି କାଇଁ ମିଛ ମିଛ ଲାଗେ.....। ଅମାନିଆ ମନ ବୟସ ବିବେକରେ ଅନୁଷ୍ଠା ହୃଦୟ ବୟସ ମିଟ୍ରୁଞ୍ଜରେ । ଚମକ୍ରାନ୍ତ ଭାବ ଆଉ ଭାବନାରେ ଜଣେ ନାରୀର ମନ ଆଉ ହୃଦୟ କଥାକୁ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ କାବ୍ୟରେ ପୁଣ୍ୟକରେ । ସେହିଭଳି ଯେବେ ଯେବେ ବର୍ଷା ହୃଦୟ କିମ୍ବା ଖିଆ ପାଇଁ କବିତା ହେଉ ଏମିତି ଆହୁରି ଅନେକ । ଲେଖକଙ୍କ କବିତାର ବିଶେଷତା ହେଉଛି ସରଳତା ଓ ଛଳଛଳ ପଣ । ତେଣୁ କବିତା ସବୁ ସୁବୋଧ୍ୟ ଓ ସୁଖପାଠ୍ୟ । ଆଶା କରାଯାଏ ପୁସ୍ତକଟି ପାଠକ ଆଦୃତ ଲାଭ କରିବ ।

ଚାରିକୋଣିଆ

ଗଛର ଉପତ୍ୟକା

ପାନାମା କେନାଲ ଜୋନଠାରୁ କିଛି ମାଳିଲ
ଦୂରରେ ଅଛି ସ୍କୋପ୍‌ଯାର ଟ୍ରି ଭ୍ୟାଲୀ । ଏଳ ଭାଲେ ତି
ଆଶୋନ ନାମକ ଆଗ୍ରେଯରିର ପାଞ୍ଚଶରେ ଗଢି
ଉଠିଥିବା ଏହି ଭ୍ୟାଲି ଦେଖାବାକୁ ଯେତିକି ପୁରୁଷ
ସେତିକି ଆଶ୍ର୍ୟକଣକ ବି । ଏହା ସବୁବେଳେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ଆକର୍ଷଣର କେନ୍ଦ୍ର ବାଜି ଆସିଛି । ଆଉ
ଏହାର କାରଣ ହେଉଛି ଏଠାରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା
ଚାରିକୋଣିଆ ଗଣ୍ଡ ଥିବା କପା ଗଛ ପ୍ରକାଶିର
ହୁଗାର ହୁଗାର ସାଧ୍ୟାର ଗାନ୍ଧି । ଏହି ଚାରିକୋଣିଆ
ଗଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ସହ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କୁ ବି ଚକିତ
କରିଥାଏ । ତେବେ ଏଭଳି ଗଛ ହେବା ପଛର
କାରଣ କେହି ଖୋଜି ପାଇ ପାରି ନାହାନ୍ତି ।

ଚମ୍ପକୁର କାରିଗରୀ

ବାଲେ ଉର୍ଦ୍ଦୁ କୁଡ଼ିଳ ଓ ଏଇ ପାତିଳା କଦଳୀ ଦେଖୁ ନିଶ୍ଚୟ ଖାଇବାକୁ
ଇଛା ହେଉଥିବ। କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଖାଇଲେ ଚମକି ପଡ଼ିବେ । କାରଣ
ଏସବୁକୁ ଆପଣ ଯାହା ଭାବି ଖାଇବେ ତାହା କିନ୍ତୁ ସେମା ନୁହେଁ । ବରଂ
ଏସବୁ ହେଉଛି କେବଳ ଲ୍ୟାଙ୍କ ଆପଣଙ୍କ ବରଂ ବରଂ ଏହାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ଲ୍ୟାଙ୍କ ଆପଣଙ୍କ ସାରିଆନ ଏବଂ ଏହାକୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ଲ୍ୟାଙ୍କ ଆପଣଙ୍କ ସାରିଆନ ସେ
ଜଣେ ସେବନ୍ଦେଗାରାଭାବେ କାମ କରୁଥିଲେ । ହେଲେ ପରେ କେବଳ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଡିରେ ଥିବା ଭଲ ପାଇବା ଲାଗି ସେ ନିଜର
ପେଶା ବଦଳାଇବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ୧୦୧୭ ରେ ସେ ପ୍ରଥମେ ନିଜ
ଭଣଣୀ ପାଇଁ ଏକ ସୁଧର କେବଳ ତିଆରି କରିଥିଲେ । ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କ
ବୃକ୍ଷ ଆକର୍ଷଣ କରିଥିଲା । ଆଉ ତାଙ୍କ ଅନେକ ଜଣେ କେବଳ ଅର୍ଥର
ଦେଇଥିଲେ । କରୋନା ସମୟରେ ସେ ଅନେକ ବଳକା
ସମୟ ପାଇଥିଲେ । ଆଉ କେବଳ ଉପରେ ଅନେକ
ପରାକ୍ରାନ୍ତ ନିରାକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିଲେ । ଆଉ ଜଳ୍ପୁଜନ
କେବଳ କରିବାରେ ସପଳ ହେଲେ । ସେ ବିଭିନ୍ନ
ପ୍ରକାରର ଖାଦ୍ୟ, ବୈଦ୍ୟତିକ ଉପକରଣ, ଏମିତିକି
ଜୋତା, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବୋତଳ ଅଦିର କେବଳ
ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଏତେ ବାପ୍ରତ ଲାଗେ ଯେ,
କେହି ବି ଦିଶାସ କରିପାରିବେଠି ତାହା କେବଳ ବୋଲି ।
କିଛି ଜଟିଳ କେବଳ ତିଆରି କରିବା ଲାଗି ତାଙ୍କ ୧୦ ଘଣ୍ଟାରୁ
ଉର୍ଧ୍ଵ ସମୟ ବି ଲାଗିଯାଏ । ହେଲେ କେବଳ ତିଆରି ପ୍ରଶାଳକୁ
ବେଶ ଭଲ ପାଉଥିବାରୁ ସେ କେବେ ଥକି ନ ଥାଆନ୍ତି ।

ଇଲାଷ୍ଟ୍ରିକ ପରି କାନ୍ଦ

ଏମିତି କେଡ଼େଜଣଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିଥୁବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଶରୀର ଛଳାସ୍ତିକ ପରି ନମନୀୟ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ ନିଜ ଶରୀରକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭଙ୍ଗରେ ମୋଡ଼ି ପାରନ୍ତି । କେହି କେହି ତ ଶରୀରର ଚର୍ମକୁ ବି ତାଣି ପାରନ୍ତି । ରବର ପରି ଶରୀର ଥିବା ସେମିତି ଜଣେ ମହିଳା ଅଛନ୍ତି ଗୋକିଓରେ । ନାଁ ତାଙ୍କର ଅୟୁମି ରକାଡ଼ା । ଯତ ବର୍ଷାଯା ଅୟୁମିଙ୍କ କାନ ଫଳି ବା ଲୟର ଲୋବ ବେଶ୍ ନମନୀୟ । ଆଉ ଏହି କଥା ସେ ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିବାବେଳେ ଅନୁଭୂତି କରିପାରିଥିଲେ । ଥରେ ସେ ସ୍କୁଲରୁ ଫେରିବାବେଳେ ବର୍ଷା ହେଲା । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ପୁଲୁ ହାତରେ ଜିନିଷ ଥାଏ । ତେଣୁ ଛତା କେମିତି ଧରିବେ ଜାଣିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଆଉ ଶେଷରେ ଚିନ୍ତା କଲେ ସେ ତାଙ୍କ କାନ ଫଳିରେ ଛତାର

